

מועצת עיר החמש-עשרה - ישיבה שלא מן המניין מס' 63

מיום 31.12.2006

פרוטוקול מס' - 305

ה"ה חברי המועצה:

מוטי ששון ראש העיר

אהרון איסרס חבר מועצת העיר

יעקב בבלי חבר מועצת העיר

שמואל ברטנשטיין חבר מועצת העיר

עמוס ברנס חבר מועצת העיר

גדי וקס חבר מועצת העיר

חיים זברלו חבר מועצת העיר

ניסן זכריה חבר מועצת העיר

יאיר טאו חבר מועצת העיר

עמוס ירושלמי חבר מועצת העיר

יואל ישורון חבר מועצת העיר

יוסף כהן חבר מועצת העיר

רועי כהן חבר מועצת העיר

יוליה מלינובסקי חברת מועצת העיר

ניסים זאב חי חבר מועצת העיר

אלי נעים חבר מועצת העיר

דקלה צדוק חברת מועצת העיר

יהודה קהתי חבר מועצת העיר

דרור קריטי חבר מועצת העיר

משה רינת חבר מועצת העיר

דוד שלום חבר מועצת העיר

אילן לוי חבר מועצת העיר

מיכאל לויט חבר מועצת העיר

זאב סיון חבר מועצת העיר

מיקי שמריהו חבר מועצת העיר

נעדרו:

חנה הרצמן מנכ"לית העירייה

יצחק וידבסקי גזבר העירייה

אריק מולה סגן גזבר העירייה

עו"ד ליפא י' קמינר יועץ משפטי לעירייה

כ"כ נכחו:

על סדר היום:

1. אישור תקציב 2007.

ריכוז החלטות מישיבת מועצת העיר שלא מן המניין 63 מיום 31.12.2006

פרוטוקול מס' 305

1. אושר תקציב 2007.

מוטי ששון: ערב טוב, אני פותח ישיבה שלא מן המניין 63. נושא תקציב 2007 כפי שקיבלתם אותו.

הצעת התקציב לשנת 2007 מסתכמת ב-847.5 מיליון ₪ בצד ההוצאות וגם בצד ההכנסות.

עלויות השכר מהוות 32.5% מסך ההוצאות, בעוד שתקציבי הפעולה זה סדר גודל שאני לא מכיר מאז שאני בעירייה, הגיע לסדר גודל של 65%. זאת אומרת שבשנת 2006 בהשוואה לשנת 2005 – 2006 היה 63.7%. זאת אומרת בשנת 2006 הם היו 548.8 מיליון ₪, בהשוואה ל-511 מיליון ₪ בשנת 2006. גידול קרוב ל-38 מיליון ₪.

עלות השכר השנתית לעובד עירייה וכ"א, יגיע בשנת 2007 ל-141,900 לעומת 139,100 בשנת 2006, דהיינו גידול ריאלי של 2% בעלות השכר השנתי. אם אנחנו נתחיל להתייחס ולפרוט את זה לפי אותם שירותים ממלכתיים, ניקח את החינוך הפורמלי – הוא מסתכם ל-214 מיליון ₪ כאשר חלקה של העירייה הוא 64 מיליון ₪ שהם סבסוד של 43% על 155 מיליון שמעביר משרד החינוך לעירייה. זאת אומרת על 150 מיליון, אנחנו מוסיפים עוד 64 מיליון ₪ לנושא החינוך.

אם אני לוקח את החינוך הבלתי פורמלי שמסתכם ב-63 מיליון ₪ הרי הסבסוד כאן הוא חסר תקדים. מתוך ה-63 מיליון הוצאה, ההכנסה היא 60 מיליון. זאת אומרת 96% סבסוד. כשאני מדבר על החינוך הפורמלי אני מדבר על כל אותם גופים שלא נכללים בחינוך הפורמלי, כמו ספריה, תרבות, נוער, ספורט ואחרים.

אם אני לוקח את סה"כ החינוך, זה 277 מיליון ₪. זאת אומרת, היקף הסבסוד שלנו הוא 124 מיליון על סך התקבולים שאנחנו מקבלים מגורמים חיצוניים, שזה 153. זאת אומרת, יש כאן סבסוד של 81% ואם נמשיך בקצב הזה, עוד נגיע למצב של שקל מול שקל.

אני חושב שאין לו אח ורע בשום רשות מקומית. אני לא יכול להתחייב לגבי ת"א, כי שם ההיקפים אדירים בהכנסות, בערך. למרות שמספר התושבים פי

שנים מחולון, הארנונה שלהם היא פי 7 ממה שאנחנו גובים.

אם אני מתייחס להוצאה פר תלמיד,

יואל ישורון: ההשוואה באיזה-

מוטי ששון: אם אני משווה לת"א, בת"א הארנונה שהוא מקבל בערך פי 7 ממה שאנחנו

גובים, כי הפרופורציה שלו היא הפרופורציה האידיאלית: 80% זה תעשייה, מסחר ושירותים, 20% זה רק מגורים. זאת אומרת, יש לו מסה קריטית שהוא יכול להשקיע הרבה מאוד בחינוך, והוא עושה את זה.

ההוצאה פר תלמיד מגיעה השנה ל-8,010 שקלים, בהשוואה לשנה קודמת שזה היה 7,612. כלומר יש כאן גידול ריאלי של 5.2%. כלומר, חלקו של המשרד היה 5,391, הוא גדל ל-5,621 שזה גידול של עצמו, של 4.2%. החלק של העירייה – ואני אומר לך את זה, עמוס, חינוך ורווחה הם שירותים ממלכתיים. המדינה אמורה לתת את השירותים האלה, אבל משיקולים אובייקטיביים – לא אובייקטיביים – היא לא נותנת מה שהיא צריכה לתת. וטראה את זה ברווחה, כי יש גידול גדול בהוצאות.

ואז, החלק של העירייה בעצם גדל מ-2,220 פר תלמיד, ל-2,390 שזה גידול של 7.6 ריאלית, מעבר למדד.

למשל משרד החינוך הוסיף 10, אנחנו הוספנו עוד 6 מיליון ₪.

אם אני רוצה להמשיך בנושא של החינוך, ואני רוצה להדגיש השנה את הפרויקט של טיפול ומניעת אלימות בקרב בני נוער, הקצנו לפרויקט הזה גם משרה של עובדת וגם 2 מיליון שקל; תגברנו את הפעולות של מחלקת הנוער בלמעלה מ-1 מיליון ₪; 'מרכז מאור' הגדלנו את התקציב שלו. 'מרכז מאור' זה מרכז לטיפול ואבחון בלקויי למידה.

מי שקרא איזה מחקר שנעשה בבתי סוהר, 70% מהעבריינים, הם אלה שלא אבחנו אותם כמטופלים או מאובחנים של לקויי הלמידה. היום באוכלוסיה מדובר בסביבות 15% -

יואל ישורון: 15-20%.

מוטי ששון: ואנחנו החלטנו להקים מרכז עירוני, היחידי בארץ. אני מניח שהשנה

הסבסוד יהיה בין 1.2 מיליון ל-1.5 מיליון שקל.

יש ועדה שנותנת את ההנחות. ההנחות יכולות להגיע עד 90% לאבחון. בוועדה הזאת ישב יאיר טאו, בוועדה שביקשתי ממנו שמעבר- זאת אומרת מעין ועדת חריגים, במידה וישנן משפחות עם בעיות כלכליות, יוכלו להגיש את זה. החליף את יאיר, מיכאל לויט. ליאיר יש נושאים אחרים לטפל. אז הנושאים האלה – אני מניח שזה יהיה 1.2 מיליון, אני מדבר רק סבסוד של העירייה, לא כולל את ההכנסות. זאת אומרת, ההיקפים הם היקפים גדולים של מאות בני נוער ואני חושב שאין דבר יותר חשוב מזה, ואני מצהיר כאן שבמידה ויהיה צורך להגדיל את התקציב בנושא הזה, אנחנו נגדיל אותו. כמו כן, אספנו מיליונים רבים לנושא של יוזמות חינוכיות חדשות, כדוגמא כיתות 'אומץ' וכיתות 'אתגר' ו'זיו נעורים'. זה לוקחים את התלמידים הפחות חזקים, מכניסים אותם לכיתות יותר קטנות. מעבר לזה שלקחנו את הכיתות האלה, וזה עולה הרבה מאוד כסף, החלטנו גם ללכת לפרויקט של 'נס טכנולוגיות' - יש פרויקט של מצויינות טכנולוגית. וגם לפרויקט הזה אנחנו פתחנו קרוב ל-10 כיתות, לנושא של מצויינות בנושאים טכנולוגיים, מנהיגות טכנולוגית. טכנולוגית זה פרויקט שייקח שנתיים, בהשתתפות ההורים. גם כאן אנחנו מוסיפים מאות אלפי שקלים, כנ"ל השתתפות של ההורים, כנ"ל השתתפות של 'נס טכנולוגיה'. הוספנו פסיכולוגים לגני הילדים. יש תוספת ליום לימודים ארוך. יש את התגבור של 'מרכז הזדמנויות שניה', להשלמת בגרויות והמשכנו את קרן רש"י וקרן קרב. אלה מסוג הדברים, עמוס, של היוזמות החינוכיות שלנו. כמו כן, הוספנו 2.4 מיליון ₪ להסעות וליווי תלמידים. אם אני לוקח את הרווחה, ברווחה יש גידול של 5 מיליון ₪ בהוצאות, כנגד גידול של 3 מיליון בהכנסות. היקף ההוצאות ברווחה, עומד היום על 90 מיליון ₪, בעוד שההכנסות

עומדות על 61 מיליון ₪. כלומר יש כאן סבסוד עירוני, כמעט של 29 מיליון שקל.

רבותי, אני אומר, זה שירות ממלכתי שהמדינה צריכה לתת אותו. נכון שבנושא של שכר, יש את הפרופורציה של 75% זה משרד הרווחה, 25% זה הרשויות. מה שקורה בפועל, הם לא מכירים בכל הוצאות השכר, הם לא מכירים בכל הפרויקטים שמתבצעים ברווחה.

כך שאם אנחנו מסתכלים על ה-28 מיליון – כמעט 29 מיליון – מול ה-61 מיליון שאנחנו מקבלים מהמשלה, הסבסוד כאן הוא 47%. בתשתיות יש עוד תוספת משמעותית של 13 מיליון שקל, לתחזוקת מערכת הביוב. זה כנגד ההכנסות.

אם אני מסתכל על ההוצאה הריאלית פר תושב, היא גדלה באופן ריאלי – אני מדגיש – בשיעור של 5.3 מ-4,840 ₪ בשנת 2006 ל-5,100 ₪ בשנת 2007. סה"כ ההוצאות העצמיות של העירייה, מהוות כ-78%, בעוד שהשתתפות במדינה בתקציב העירייה עומד על 22%.

עמוס ירושלמי: אני לא מבין דבר אחד, אתה אומר שהעירייה מוסיפה 29 מיליון ₪ - מה זה 29 מיליון? אתה יכול להוסיף כמה שאתה רוצה או שיש איזה לימיט? אני לא מבין איך זה הולך, זה לא מסתדר לי.

כאילו, איך זה יכול להיות? אם אתה רוצה למשל, אתה רוצה לחזק את החינוך, אתה יכול לתת גם 50%, נשאלת השאלה, מהתקציב של החינוך-

מוטי ששון: קודם כל, יש את הקטע של 75% - 25%. יש פרויקטים שהמדינה נותנת, אבל היא לא נותנת לך 100%. גם בעבר, אם היא התחייבה על 75%, היא לא נותנת לך את זה בפועל.

עכשיו אתן לך דוגמא, יש לך ילדים בפנימיות, ילדים בסיכון, ויש לך קשישים במעונות, ונותנים לך מכסה מסויימת אבל בפועל יש לך יותר. אתה לא תעשה סלקציה, תגיד זה כן וזה לא.

תפתח בעמ' 58 (בהצעת התקציב) יש לנו 547 מקרים של טיפול באוכלוסיות במוסדות חוץ. 547 מטופלים במוסדות חוץ. סה"כ הסבסוד של העירייה

באלפי ₪ - 11.5 מיליון ₪. עכשיו, אם יש מקרים קשים וצריך להוציא אותם, לסדר להם סידור – בין אם זה ילדים בפנימיות, ובין אם זה נכים בפנימיות ובין אם זה מפגרים במוסדות ובין אם זה קשישים במעונות – אתה צריך לסדר להם סידור חוץ ביתי, ההנחיה שלי לרווחה, לא תהיה שום סלקציה. כל מי שצריך, נסדר לו סידור. כל עוד זה תלוי בנו, לא תהיה מגבלה. ברגע שמישהו עומד בתור למוסד מסויים והמוסד הזה הוא בתפוסה מלאה ואי אפשר להכניס, והוא מתעקש להיכנס רק למוסד הזה, זה כבר לא תלוי בי. אבל זה מראה לך, שאתה מוציא 11.5 מיליון ₪ על 547 מטופלים.

אריק מולה: 40% מהסבסוד של הרווחה,

אלי נעים: כמה מתוך הסבסוד מה-29 מיליון, הולך למשכורות וכמה הולך לפעולות?

מוטי ששון: אני יכול להגיד לך שה"כ מה הפרופורציה. הם לא עומדים ב-75%, אבל אם אתה רוצה לדעת כמה זה יוצא לרווחה, אריק יענה לך מה המרכיב של השכר.

אני רוצה רק לסיים ולהגיד, חברים, ההיקף הסבסוד העירוני לנושאים שקשורים לשירות הממלכתי (אני לא מכניס את הדת ואני לא מכניס את הבריאות – אני מדבר רק על שני נושאים קרדינליים של חינוך ורווחה – אנחנו מוציאים מהארנונה 93 מיליון ₪ לטובת הפרויקטים בחינוך הפורמלי ולטובת הרווחה.

לסיכום, אני חושב שהתקציב הזה הוא מהטובים ביותר שהגשנו מבחינת צרכי התושבים, מענה בנושא הרווחה ובנושא החינוך, ואני מאמין ובטוח שאנחנו נעמוד באותם יעדים שהצבנו לעצמנו ואני חוזר ואומר, זה היקף הסבסוד הגדול ביותר שעיריית חולון ידעה מאודה, בכל מה שקשור לשירותים הממלכתיים ואני רוצה להודות, בסיום, לגזבר העירייה יצחק וידבסקי, לאריק מולה שעבד יומיום בשוטף, ולמנכ"לית העירייה שניצחה על כל האגפים והמינהלים, לשבת ולהכין תקציב שבהחלט עיריית חולון יכולה להתברך בו, והראייה, גם הפרסים שקיבלנו – ואני בטוח שגם השנה, ב-2006, אנחנו נקבל את אותם פרסים שקיבלנו על 2005. ואני בטוח שגם התקציב

הזה יהיה מאוזן ואנחנו נעשה כל מאמץ שהוא יהיה מאוזן, כדי לעמוד גם ביעדים ואני בטוח שנקבל את הפרסים.

תודה רבה, ואני פותח את הדיון.

יואל ישורון: זה כמובן טבעי שראש העיר מציג את הצעת התקציב, כשהיא תוצג כולה בוורוד. וטיבה של אופוזיציה (שגם התכנסה אתמול), למצוא את הסדקים והחורים בהצעת התקציב.

ברור שהצעת תקציב בכלל, גם של מדינה וגם של רשות מקומית, משרטטת למעשה את מדיניות העירייה. גם את האסטרטגית-על, גם ברמת המאקרו ואפילו ברמת המיקרו, מי שרוצה ללמוד.

אני אתחיל דווקא בכמה נקודות חיוביות, גם ברמה של האופוזיציה. אבל אני אקשור את הנקודות שאני בכל זאת מונה כנקודות חיוביות - נתתי להן ביטוי גם בתוכנית-אב לחינוך 2015 שהגשתי לוועדת ההיגוי, וצינתי את הנקודות האלה - ואח"כ אני אקשור אותן לאותם סדקים שעליהם אני מדבר.

דבר ראשון, הקיטון בעומס המלוות. זה דבר שבא לידי ביטוי למעשה בכל שנת תקציב – בין 22 ל-23 מיליון שקל בשנה. כשאני חושב שבממוצע לרשויות אחרות, אנחנו נמצאים במצב טוב.

אריק מולה: לא בממוצע. אנחנו הכי נמוכים.

יואל ישורון: הנקודה השניה, הקיטון בגרעון המצטבר, גם בשל העובדה אני מניח, שבשנים האחרונות העירייה מסיימת את התקציב השוטף שלה, בעודף של בין 1 מיליון ל-2. מקבלת פרס של 1 מיליון, אז איכשהו יש קיטון בגרעון המצטבר. הנקודה השלישית, שאותה אני רוצה לחבר גם לביקורת, זה השיפור בדימויה של חולון. בעיקר בפן התרבותי שבה. אבל דווקא כאן, יש מה שנקרא אליה וקוץ בה.

ועכשיו ה'אבלי' והסדקים שעליהם אני מדבר.

אני מחפש בספר התקציב, ולכן התחלתי בזה שאמרתי שספר התקציב אמור לייצג מדיניות-על או אסטרטגית-על. אני מחפש מבנה וחלוקה תקציבית לפי תוכניות-אב. תוכנית-אב, היא למעשה ראייה למבנה רב-שנתי, או תוכנית

חומש או עשור. אבל אין. לא בחינוך, אפילו ששם מתגבשת תוכנית של חולון 2015. אני לא רואה בשנים האחרונות וגם בשנה לא בשנה הזו, ביטוי. אני מדבר על תוכנית-אב לא בתעשייה. זה באופן ממש בוטה; לא ברווחה, על אף ההסתייגות של ראש העיר לגבי הסבסוד העירוני (ואני אגע בזה), יש בזה מן הצדק (בחלק הזה); ובמשיכת הצעירים חזרה לעיר.

אם יש תוכנית-אב, אני לא מצאתי לה ולא חברי באופוזיציה, לא מצאו לה זכר בהצעת התקציב. ועם כל הכבוד – באמת כל הכבוד על זה מסיימים בשנים האחרונות, בעודף של בין 1 מיליון ל-2 מיליון, ואתה זוכה לפרסים על ניהול כספי. אבל במהויות שבהן אני אגע, אנחנו בכל זאת בבעיה. גם בחינוך, גם במשיכת הצעירים, גם בעצירת ההגירה השלילית, גם בתעשייה.

אבל כדי להיות קונקרטי, אני אציג נתונים ואני אתחיל דווקא במה שקשור בצעירים. החלק הזה, שראש העיר משתבח בו, ומוזיאון עולם הילדות, הרי זה המוטו שלו – אני אציג נתונים שאספתי מ-1993. מספר התלמידים 37,968; ב-2000 (אני קופץ, יש לי את כל הנתונים) 31,969; 2007 – 29,973 תלמידים. קיטון שהוא משמעותי מאוד בשכבות הגיל בבתי הספר.

תלמידים בגני הילדים: 1993 – 6,202; 2000 – 4,992; ב-2007 – 4,502. בכיתות הגן (כיתות גן שנסגרות) – 1993 – כ-202 (אולי פה אני טועה במספרים בודדים); בתש"ס – 162, תשס"ז – 150. שם יש התייצבות, בתשס"ה, תשס"ו ותשס"ז. אבל כשמסתכלים מ-1993 – יש קיטון.

מלגות זו נקודה שגם האוניברסיטאות בארץ ובעולם מייחסים לה משקל, גם מלגות למצטיינים וגם מלגות בכלל.

אני רואה בתקציב 2007 – אין שינוי לעומת 2006, חצי מיליון שקל. מעט מאוד.

מלגות מצטיינים – 80 אלף ₪. אין שינוי לעומת תקציב 2006, זעום ביותר. יוזמות חינוכיות – ירידה של 22%, מ-8 מיליון ומשהו, ל-6,3 מיליון. יולי"א (יום לימודים ארוך) – שם זה היה מאוד משמעותי. בבי"ס הדמוקרטי, ירידה של 7,7.1%; ב'עלומים' ירידה של 2.47% ביולי"א. וייצמן – 4.52;

מגינים – 6.14; 'שער האריות' – 2.78; שז"ר – 5.81%.

אם אני שואל את עצמי מה עדיף, לתקצב את 'גובה העיניים' באוסישקין, בתיאטרון הבובות, רק בשני הפרויקטים האלה, 702 מיליון שקל. אם זה עדיף על יול"א? יול"א עדיף.

השתלמויות מורים – קיצוץ של 100%. אני חושב שכאן כולם מסכימים, שיש משקל להשתלמויות של מורים ומנהלים.

רווחה חינוכית – קיצוץ של 30.14%, רק חצי מיליון בהצעת התקציב ב-2007. מרכז תהיל"ה – ב-07 זה חצי מיליון שקל.

דרך אגב, שם יש משהו מאוד מעניין. מגשרת בוכרית, מה זה מגשרת בוכרית?

אריק מולה: זה משהו על חשבון המשרד.

יואל ישורון: מרכז תהיל"ה קיצוץ של 8.8%; ביי"ס הרצפלד יש קיצוץ של 4.18%. מקצצים שם, למשל, בהשתתפות בהזנה בהיקף של 37.28% (מדברים יחד)

מוטי ששון: המשרד מקצץ – מה אתה רוצה? אם המשרד מקצץ מה אתה רוצה לעשות לו?

יואל ישורון: סבסוד של העירייה ע"ח דברים אחרים. (מדברים יחד)

מוטי ששון: אני אתן לך דוגמא, אם יש 100 ילדים, עכשיו ירדו ל-90 ילדים, הוא מעביר לך פחות כסף. אם יש לך פחות כיתה, למשל ביי"ס לחינוך מיוחד, שהוא איזור, הרצפלד, 25% הם תלמידי חולון, 75% עד 80% לא תלמידים חולונים, אפילו יותר מ-80%.

יואל ישורון: השאלה, מה שאתה אומר, המשרד קיצץ – אני נאלץ לקצץ? או אתה אומר יש הצדקה בקיצוץ או לא הצדקה בקיצוץ, ואז אתה יכול לשחק איך שאתה רוצה. האם אני מוכן להגדיל את הסבסוד? הוא אומר: אני לא מגדיל כי משרד החינוך מקצץ.

מוטי ששון: יואל, אני עובד מול המשרד. מול אנשי המקצוע, הם קובעים. אומרים זה מה אני נותן, ואני לא מקצץ את החלק-

אריק מולה: אם תסתכל בהזנה, אתה תראה סעיף מקביל לא בהכנסה - בסעיף 3 בעמ' 10,

אתה רואה השתתפות בהזנה היא 99-100 במינוס ואותם 99-100 מופיעים גם בהוצאה בעמ' 62, כך שזה לא משהו שאני קובע, זה תקנים של המשרד. אותו כנ"ל לגבי הרווחה החינוכית שאתה אומר, לא יודע איך אמרת חצי מיליון. כל התקציב שם הוא חצי מיליון. השינויים שם הם בהתאם לתקנים של המשרד. הם מתקצבים את הכמות שלהם.

יוליה מלינובסקי: מקצצים בגלל שהמשרד מקצץ, או בגלל שלחרדים אין צורך? מוטי ששון: הוא עונה לך שהמשרד מקצץ.

יוליה מלינובסקי: אבל מצד שני יש כסף. זאת אומרת, שאלה שנשאלת, שאלה מאוד ברורה-

(מדברים יחד)

יצחק וידבסקי: אבל הרצפלד, אמר לך ראש העיר, בכלל רוב התלמידים לא בהכרח הם חולונים.

אריק מולה: אמר לך 80-85%,

יצחק וידבסקי: תקשיבו חברים, זה משרד החינוך שם עם ביקורת, וזה נחשב לאחד מבתי הספר הטובים בתחום הזה-

מוטי ששון: סליחה, לא הטובים. קיבל את פרס החינוך הארצי לשנת 2006, בטקס שהתקיים השנה.

יצחק וידבסקי: זאת אומרת שנחשב – רוב התלמידים, כפי ששמעתם, 80% לא חולונים.

אתה גם לא היית מתלהב, תסלח לי יואל, שאם ניקח את משאבי העירייה ונעביר לבתי ספר, כשרוב התלמידים-

יואל ישורון: טוב, עכשיו נגעת לי באיזה נקודה אחת ששם יש 80% מהתלמידים (מדברים יחד) אני גם מסתכל, גם כשאני מסתכל על תוכנית-אב למשל, מה שעירייה יכולה לעשות, אקדמיזציה של המורים בחולון. זה קיים בכמה רשויות, וגם שם הצעתי את זה בתוכנית-אב של חינוך-

מוטי ששון: ומי התחיל עם זה הראשון? עיריית חולון התחילה עם זה וממשיכה.

יואל ישורון: אני לא רואה לזה ביטוי. (מדברים יחד) אבל הנתונים עדיין, מוטי, הנתונים לגבי האקדמיזציה של המורים-

מוטי ששון: מה אתה מדבר? ייאמר לזכותו של רמי הוכמן, שהוא התחיל במהלך הזה

הראשון בארץ. (מדברים יחד)

- זאב ניסים : אבל מ-94 ועד שרמי הוכמן התחיל בזה, היה לך פספוס של כמה שנים,
- יואל ישורון : שכחת מוטי, **(מדברים יחד)** עכשיו, זה למשל הצעה יצירתית שיכולה לבוא לידי ביטוי בספר התקציב,
- מוטי ששון : אנחנו עוזרים לתלמידים שהולכים למכון הטכנולוגי למשל, יואל, מקבלים מלגות בשנה הראשונה.
- יואל ישורון : התקציב של המלגות הוא לא גבוה מוטי.
- מוטי ששון : אני אח"כ אענה לך על הנושא של המלגות.
- יואל ישורון : לא גבוה. אני מכיר תקציבי מלגות. גם מספר הלומדים באוניברסיטאות מוטי, לא שזה תלוי בך, אבל כשאנחנו מדברים על שדרוג מערכת החינוך, השבחת מערכת החינוך, בהוראה, במורים, באקדמיזציה של המורים, הנתונים לגבי חולון – לגבי מספר הלומדים באוניברסיטאות ובמחלקות היוקרתיות המבוקשות, לא גבוה. זה עפ"י מכון אדווה.
- תקציב מינהל תעשייה ומסחר, איזור תעשייה שני בגודלו משיק לגוש דן, אני לא רואה שם בטוח חזון, ב-2.8 מיליון שקל, בטוח שאין חזון. זה פחות משליש מתקציב סיירת הביטחון-
- מוטי ששון : יואל אתה עושה טעות, כי זה יש מתקציב פיתוח. זה לשוטף. יש פיתוח. בתקציבי הפיתוח עברנו את ה-100 מיליון שקל השקעות באזור התעשייה-
- יואל ישורון : אני לא מדבר על תשתיות, מוטי.
- מוטי ששון : אני מדבר על אזור תעשייה. זה לשכר ועל פעולות- רוב התקציב לפיתוח.
- יואל ישורון : בתקציב הזה אתה מכניס עידוד לאזור התעשייה, כמה זה 100 אלף שקל? **(מדברים יחד)** אני מדבר על עידוד של יזמות להיכנס לאזור התעשייה. זה
- אני לא רואה. **(מדברים יחד)**
- מוטי ששון : יואל, הפקנו גם סרטון, שלחנו את הסרטון, נפגשנו עם יזמים, הורדנו את הארנונה- תראה, יש דברים שאני עוד לא יכול לדבר עליהם, עד שאני לא סוגר את העסקאות האלה.
- יואל ישורון : מאוחר מדי, אתה יודע שזה מאוחר מדי מה שעשית ב- **(מדברים יחד)**

מוטי ששון: יואל, מה זה הגשר? זה לא החמצן לאזור התעשייה מבחינת הנגישות? אתה יודע כמה עולה הגשר, עם כל ה-CD הוא יגיע קרוב ל-400 מיליון. אז אתה מדבר איתי מה זה השקעה באזור התעשייה? 400 מיליון שקל רק הגשר, כולל ה-CD, שמע"צ צריך לעשות אותו, שרק זה מתקרב ל-160 מיליון. זה רק הגשר שאנחנו מדברים עליו, עם מע"צ מדובר על 213 מיליון ₪. כמה שנים עובדים על זה? כמה שנים רצים לקבל את-

יואל ישורון: מה שאתה אומר למעשה, הפרויקט הזה של עיריית חולון – נתיבי איילון, זה הפתרון לאזור התעשייה?

מוטי ששון: אבל לא שמעת, ארנונה – לא אישרת הקלה במיסים (מדברים יחד), פגישות, אתה נפגש עם יזמים מהגדולים ביותר, מהמובילים בישראל. כל הדברים האלה נעשים, שומעים אותם, מורידים את הארנונה כמו שאמרתי לך, יוצרים נגישות טובה יותר לאזור התעשייה, אם לא תהיה אטרקטיבי, לא יבואו אליך.

יואל ישורון: אני מסכים, אני לא מדבר על הנגישות בכלל. (מדברים יחד) ההיערכות לתאגוד של משק המים, זה צריך לבוא לידי ביטוי- אני שואל, הרי זה אושר בחוק ההסדרים,

מוטי ששון: הוא אושר והוצא מחוק ההסדרים. הייתי בישיבה של ועדת- (מדברים יחד) הבעיה שהם ניסו להכליל את הרשויות החלשות, שהרשויות החזקות יממנו אותן. רשויות סביב כרמיאל, שהן רשויות ערביות, שאחוז הגביה שם נמוך מאוד ולא משקיעים בתשתיות, יפילו את זה עכשיו על כרמיאל. באו ראשי ערים אמרו לא. חד וחלק, אמרו לא. אז הם מנסים.

יואל ישורון: אני רוצה לסיים, מימון סיירת הביטחון וסיירת השקמה בתקציב 2007 – השאלה שאני שואל את היועץ המשפטי, אם אני יכול להכניס להצעת התקציב את התקציב של ה-7 מיליון ומשהו, לפני שהמועצה מאשרת את חוק העזר?

ליפא קמינר: המועצה אישרה את חוק העזר.

יואל ישורון: או משרד הפנים.

- מוטי ששון : אם הוא לא יאשר, אז אין לך. זה יורד. אתה לא גובה, אתה לא מוציא.
- יואל ישורון : אפשר לאשר את זה ולהניח-
- ליפא קמינר : אי אפשר לאשר את זה, כי התקציב הוא צפי. מה שהוא יהיה לא חוקי, הוא לא חוקי.
- יואל ישורון : יש לי רק כמה דברים. דיברתי עם הגזבר היום בבוקר, אבל משהו שלא הצלחתי להבין. משהו קשור ביוזמות. בבתי הספר נבון, קוגל, הרצוג, איילון וכו', שם יש הרי איפוס. כיוון שאני לא יודע מאיפה שולפים- אתה מבין למה אני מתכוון? וכשאני שוחחתי עם הגזבר, כשאני מסתכל בספר התקציב המלא אין שם תקצוב של יוזמות. אני מניח שהעירייה כן מתקצבת-
- אריק מולה : יואל, זה נושא טכני, (מדברים יחד)
- יואל ישורון : כנ"ל בשיעורי עזר? השתתפות בשיעורי תגבור למשל, מוטי. זה אותו סל?
- מוטי ששון : אני נתתי הנחיה לאבינועם גרנות וגם לרוני יוסף ולטובה דולב בחינוך היסודי. אמרתי, ואני חוזר ואומר, אני לא רוצה שיהיה ילד אחד בחולון, שמבחינה כלכלית אין לו אפשרות לקחת שיעור פרטי לא באנגלית או במתמטיקה. נתתי הנחיה לפתוח בבתי ספר שיעורים פרטיים. אז הוא לא יהיה לבד, יהיו 5 תלמידים באותה קבוצה, והתעריפים יהיו בסדר גודל 10 עד 20 שקלים. לא מוכן שיהיה ילד שאין לו כסף ולא ילמד אנגלית או לא ילמד מתמטיקה. (מדברים יחד)
- אריק מולה : בעמ' 64 ב-8.1.5.100.110 יש שם 1.677 מיליון ש"ח שר, ב-2007. זה הכסף שאנחנו נותנים לשעות התגבור. אנחנו לוקחים אותו במהלך השנה, איך שהם קובעים את החלוקה ואת התוכנית שלהם, אנחנו מחלקים בכל הסעיפים האלה שאמרת עליהם שנמצאים כרגע באפס. אז בעוד שנתיים – מהתקציב של עוד שנתיים, תראה בביצוע ב-2007- כלומר, את הכסף הזה אנחנו לוקחים ויותר נוח לנו לחלק את זה. תראה בביצוע ב-2005 למשל, 26 אלף שקל. זה מחולק.
- מוטי ששון : יואל, אני אענה לך על שני דברים. א. נושא של מספר תלמידים, אתה צריך לדעת, לפני עשור ויותר היו 4.23 נפשות במשפחה. היום ירדו לסדר גודל של

שלוש – שלוש נקודה משהו פר משפחה. יש הרבה חד-הוריות, יש הרבה משפחות שבעבר היו להן הרבה ילדים, היום שנים-שלושה. הממוצע של הילדים הולך וקטן, ועובדה שמספר הנפשות או מספר הדירות הולך וגדל. אז זה נותן לך אינדיקציה, כי אין ירידה במספר הידרות. מספר הדירות עולה, אבל מספר הילדים הולכים ומצטמצמים. בשנה האחרונה קיבלנו נתון, שיש דווקא שכבה של הצעירים, הולכת וגדלה. וזה הופיע בשנתון הסטטיסטי. עכשיו לגבי הנושא של המלגות, יואל. אני אשמח מאוד לחלק מיליון – ואמרתי זה היעד שלי, לחלק מיליון שקל – ל-1,000 סטודנטים, כשכל ילד עושה-אנחנו היחידים בארץ שנותנים תוספת לפרח. לצערי, ראשי הערים לא הרימו את הכפפה. 500 סטודנטים מקבלים כל אחד עוד 1,000 שקל מהעירייה, חוץ מה-4,500. מבחינתי כמערכת, יש לי 500 סטודנטים שנותנים 4 שעות שבועיות – זה עוד 2,000 שעות שאני מקבל בשבוע. אני אשמח לקבל את ה-4,000. אין לי שום בעיה אח"כ להגדיל את זה מחצי מיליון למיליון. אבל לא באים. אין לנו הרבה חבריה שמוכנים לעשות את הפרויקט של הפרח. דבר שני, יש הרבה מאוד שותפות שלנו עם קרנות אחרות. 50-50. אמרתי, כל מי שיביא שקל יקבל שקל. נושא של מלגות. גם לבתי ספר יסודיים, יש לך את בני ברית, יש לך את הליונס, יש לך את בבל שמחלקים השבוע- לפני שבועיים חילקתי את יוצאי מרוקו. יש את איראן, גם רוצים לתת. הבוכרים רוצים להקים- כל גורם שמוכן לתת כסף, שקל מול שקל, אני הולך איתו. אני מעודד אותם לפתוח. אני מוכן לתת עד 20 אלף שקל. כך שהנושא הזה של הסטודנטים, יואל, מכוסה טוב. עכשיו, הנושא של המצויינים – אני חשבת כמוך, אולי כדאי להגדיל את זה. באו ואמרו לי 'זה לא טוב, כי אתה פוגע בתדמית של המצויינות. אם אתה עושה את זה משהו שהוא כזה 30-40- אתה צריך לעשות משהו שהוא מאוד אטרקטיבי, מאוד ייחודי'. לכן הלכתי איתם, אז מקבלים 3,000 שקל והוא לא צריך לתת שום דבר לקהילה. יתר המקומות צריכים לתת תרומה לקהילה – רוטרי מקבלים הרבה, נדמה לי נותנת 2,000 שקל. כולם נותנים 1,000. התנאי שלנו, שלא פחות מ-1,000

שקל. אבל יש איזה גורם שנותן-

יואל ישורון: מלגת הצטיינות 1,000 שקל?

מוטי ששון: לא, 3,000. נושא של אוסישקין, מרכז אוסישקין זה העשרה של גני ילדים. גני

ילדים בזמן הפעילות היומית שלהם בבוקר, באים להעשרה במרכז

אוסישקין. אני אומר, אם יש איזה פרויקט בתחום הרווחה החינוכית-

(מדברים יחד)

רועי כהן: יש לי גם חלק מהערות על סעיפים מסויימים ולשמוע תשובות, ועכשיו ברמה

של מדיניות יש לי כמה דברים להגיד, וזה יתן גם מה שמקודם זברלו אמר,

שגם יודעים לפרגן. קודם כל אני רוצה להגיד, ששום אמירה של מה שאני

הולך להגיד, וגם זה, אינה נושאת גוון אישי או טעם אחר, מלבד התייחסות

עניינית וביקורת לגיטימית על סדרי עדיפויות והמדיניות המצטיירת מהצעת

התקציב הזאת. ולהיפך, לדעתי מרבית חברי המועצה פה, גם האופוזיציה

ובטח מהקואליציה, מסכימים עם 95% מתוכן ספר התקציב ומברך על

עבודתם של מחלקת התקציבים בראשותו של אריק מולה ומחלקת הגזברות

בראשותו של גזבר העירייה, יצחק וידבסקי. ואני יכול גם להפתיע ולומר,

שבזמן האחרון יצא לי להכיר לא מעט את עבודת ראשי העיריות, ולדעתי

(ואני לא מסתיר אותה, ואני אומר אותה גם במקומות אחרים), ראש עיריית

חולון מנהל את תקציב העירייה ואת עיריית חולון מבחינה תקציבית, בצורה

שראויה למופת ולדעתי גם ראויה לכל הערכה ופרס, ועובדה שהוא מקבל את

זה. אבל יש לי 'אבל', וזה בנוגע לסדרי עדיפויות. וזה פריבילגיה של מי

שנבחר לראשות עיר, ומי שנבחר להיות חבר מועצת עיר, ולייצג איזה סדרי

עדיפויות אחרות משל ראש העיר. יש לי ביקורת נוקבת שלדעתי- אני אמנם

משקף רק חלק מהאוכלוסיה שאני בא איתה במגע, שגם הם שותפים

לביקורת הזאת. אני רוצה להצביע על משהו שלדעתי קורה יום יום שעה-

שעה. נפער פה פער תהומי בין התושב הפשוט בעיר חולון, לבין הרצון של

ראש העיר והנהלת העיר בנושאים מסויימים.

תושב פשוט, זה אומר אחרון התושבים שיושב בבית ולא- תאמיני לי שאם

תשאלו אותנו בשאלה אמיתית: האם הוא מעדיף תקצוב למוזיאון הקריקטורות ב-1.270 מיליון ש"ח, או תקצוב אחר בנושא רווחה, ספורט או שיפור התשתיות ליד השכונה שלו, אז הוא יגיד לך שהוא מעדיף את הצד השני ולא מוזיאון קריקטורות. זה מבחינתי תושב פשוט.

משה רינת: אולי תסביר לתושב הפשוט מה זה קריקטורות, אולי הוא- (מדברים יחד)
רועי כהן: קודם כל בואו נתחיל מזה שפתחתי, ואני לא מתכוון לא להיכנס לדברים שלך ואני מבקש את זה. תאמין לי, שכל מה שאני בא להגיד זה אחרי מחשבה, ויכול להיות שאתה מסכים עם זה ויכול להיות שלא. אני בא ואומר, שזה מה שאני ועוד כמה אנשים אחרים יודעים. אבל יכול להיות שלך יש צורה אחרת של חשיבה ולי יש צורה אחרת. וכולנו יש לנו פה מנדט שווה כחברי מועצת עיר. והצעת התקציב, באמת מחריפה לדעתי את הפער העמוק. ולדעתי תושבי חולון משוועים לשינוי בסדרי העדיפויות וזה גם בא לידי ביטוי, גם בתוצאה של חברי המועצה פה. יש אנשים שבאו והציעו גם את המצע שלהם. וגם בדרך חשיבה שלהם, הקצאת משאבים לנושאים של פיתוח שכונות, גידול רחב יותר בתקציבי רווחה וחינוך, קידום של נוער, שירות לקשיש, קידום הספורט בעיר, טיפול בנושא של צעירי העיר ומנגד, תושבי העיר חולון עדים בפועל למה? להקמת מוזיאון לתיאטרון בובות, לבי"ס לבובנאות,

מוטי ששון: הוא קיים,

רועי כהן: נכון, אני יודע. הוא קם, גם תקצבו אותו.

מוטי ששון: הוא לא קם, הוא קיים.

רועי כהן: לא, הוא עבר מקום וקיבל תקצוב אחר, והוקם בי"ס לבובנאות, והוקם מוזיאון לעיצוב ולהשלמת הקריקטורה, גם הוקם מוזיאון הקריקטורות הישראלי. לדעתי זו מציאות שלא יכולה להימשך עוד, זה סדרי עדיפויות שבהצעת התקציב חייבים לעבור מפנה. ולייעד תקציבים ומשאבים לטובת הענקת שירותים שבפועל נותנים לתושב איזושהי רווחה אחרת. לא בצורה ערטילאית של להגיד שבעיר חולון יש מוזיאון לבובנאות, מוזיאון לקריקטורות, אלא משהו שבפועל נוגע לחיי היומיום שלו. בנוסף לזה, חמור

עוד יותר, שעפ"י הצעת התקציב תושבי חולון יצטרכו לשלם, השנה הזאת – שנת 2007 – 9.4 מיליון ₪ עבור דו"חות חניה. 9.4 מיליון בהצעת תקציב, במקום לייעד את הכסף הזה שנכנס מהכנסות לטיפול בנושא של חניה בעיר חולון, במרכז העיר, בנושא של טיפול בתשתיות, בנושא של איזושהו רעיון, של איזושהי תוכנית-אב בנושא של חניה בעיר חולון, הפכו את תושבי חולון לפרה חולבת בדו"חות חניה. זה מה שקורה בפועל. אין מישהו בעיר חולון שלא קיבל דו"ח. אין. לא מכיר אדם כזה, שבעיר חולון לא קיבל דו"ח באיזושהי תוצאה. אני קיבלתי מספיק פעמים. (מדברים יחד) על שני גלגלים למעלה, או שני גלגלים למטה במקום של כחול-לבן. (מדברים יחד) הרי אין לך חניה אחרת בביאליק. הצעת התקציב מהווה עבורי התנתקות מוחלטת מרצון התושבים ומצוקותיהם, שבמקביל להעלאת תשלומי הארנונה, העקבית, מדי שנה, והשנה אנחנו רואים שתהיה עליה של 5% בהכנסות, שלדעתי זה משקף איזושהי עליה בארנונה מעבר- מסתמכים פה מעבר למה שבחוק ההסדרים. ומנגד, התושבים זוכים לפחות שירותים והאירוניה הגדולה היא, לדעתי, שהמיסים שלהם – אם תושבי חולון ידעו שהמיסים שלהם מופנים לסבסוד גופים כלכליים שאמורים לכלכל את עצמם, כמו מוזיאון הילדים, מדיטק, תיאטרון חולון ועוד – גופים אלה כלל לא מעניקים זכויות והטבות לתושבי חולון, בסדר גודל של הסבסוד שהעירייה נותנת להם. ולפעמים הם נאלצים לצרוך את השירותים בתשלום מלא, ואף ראש העיר אמר פה, שבמקומות מסויימים שיש הצגות שלא קשורות לסל – תושבי חולון משלמים מחיר מלא, ומנגד הם מסבסדים את אותו תיאטרון-

מוטי ששון: לא- (מדברים יחד)

רועי כהן: אני אראה לך את זה, תקציב לפעולות, תקציב לפסטיבל.

מוטי ששון: לא, תגיד לי למה אתה מתכוון.

רועי כהן: אחרי זה אני אגע בסעיף-סעיף. תאמין לי, עשיתי עבודת חריש על התקציב הזה. תקציב זה, לשנת 2007, לא מביא איתו, לדעתי, שום בשורה לתושבי חולון שימשיכו לראות תנופת בניה והקמה של מוזיאונים, למול מציאות של

מדרכות שבורות, תאורה לקויה, כבישים משובשים, שכונות מוזנחות. אין לי כל ספק שלא לכך פללו תושבי חולון, כששלחו אותנו נבחרים הציבור לייצג אותם במועצת העיר. נוסף, אדוני ראש העיר, תקציב סעיף תרבות תורנית – וזה, עמוס, אני רוצה שתשמע – גדל ב-1,000% משנת 2005, וייתכן שאף בהצדקה (אני לא אומר כלום), אבל התקציב הזה גדל, יכול להיות מקיפוח בעבר, אבל במקביל תקציב הספורט – יעלה ב-100 שקל. 100 שקל תקציב הספורט יעלה השנה. תראו את הפרופורציות בין 1,000% עליה לתרבות תורנית, לבין 100 שקל שעלה התקציב מהשנה שנכנסנו לקדנציה שנת 2003 ו-2006. ב-100 שקל. אז אדוני, ספורט זה אמנם תרבות, אבל לא תרבות תורנית. הספורט מעניק, לדעתי, להרבה תושבי חולון מענה לשעות הפנאי וגאווה וזהות עירונית, ולא ייתכן פה מצב- כל התמיכה העירונית בכל אגודות הספורט בעיר חולון, יעמוד באותו קנה מידה בגובה התקציב התמיכה במוזיאון הילדים. הקיצוץ שנערך בשנים האחרונות בענף, זועק לשמיים והביא למצב בו אגודות הספורט בעיר, קורסות לגמרי. נושאים כגון רווחה, חינוך, מלגות הסטודנטים (מה שענית גם ליואל), השקעה בילד, היחידה לקידום הנוער, הקליטה, השירותים לקשישים, זכו לאורך שנים לירידה מתמשכת בתקציבים. יכול להיות שזה כתוצאה שיש ירידה ממשד החינוך, וכנראה שזה גם מה שקורה בפועל, אבל הנתונים האלה לא מתיישבים עם היכולת של העירייה במקביל, להגדיל את הסבסוד. אני מסכים איתך שיכול להיות שאין צורך, אבל אנחנו רואים בפועל שיש צורך, כי אנחנו רואים עוד ועוד מקרים – ורק השבוע הראיתי לך מקרה הכי טריוויאלי של מימון להסעות לילדים בעלי צרכים מיוחדים, שחסר 20 אלף שקל, כדי ש-14 ילדים בעלי צרכים מיוחדים, יוכלו להנות משירותים של תנועת נוער שנותנת להם אפשרות לפעול במקביל עם ילדים אחרים.

מוטי ששון: העירייה מתקצבת את כל תנועות הנוער.

רועי כהן: תראה, אני חטאתי לפעמים בחטא הדמגוגיה (מדברים יחד)

מוטי ששון: נותנים את ההקצבות לפי ילד.

רועי כהן: תאמין לי, לפעמים חטאתי בחטא הדמגוגיה אבל הפעם- אני בא ומציג תמונת מצב שהיא מנקודת מבט ראות שלי. 20 אלף שקל שפנו גם אליך וגם אל זה וגם למינהל החינוך, ומנגד קיבלו, באמת, כתף מאוד קרה והגיעו למצב שהם פנו אלי, אחרי שניסו את כל הבירוקרטיה. ואני שלחתי- ותקרא את התשובה של דוברת העירייה, אני לא חושב שהיא מוסיפה לך כבוד, לאחר כל הדברים שאתה אמרת, כולל מה שאתה אמרת בישיבת מועצת העיר, שבי"ס הרצוג בשבילך זה האורים והתומים. אז אני מבקש, אני בא- וזה לא ביקורת, אלא איזושהי הצגת מצב. תקציב זה כמו שנגעת לנושא של עידוד איזור התעשייה, ואני מסכים עם משה שעידוד אזור התעשייה לא מסתכם אך ורק בזה שאנחנו נקרא לחברות היי-טק ונבוא ונציע להם, כמו שעשינו בהצעת הארנונה, הורדנו את המחירים. זה חלק מההליך, כדי להביא את אותם מפעלים ואת אותם זה. אבל מנגד, אזור התעשייה עצמו שאתה משקיע כל כך הרבה בתשתיות שלו, ואתה משקיע באמת, יש איזושהו רעיון שמתפתח בערים אחרות, שזה איכשהו תהליך של פינוי של תעשייה ישנה, למקביל של זה. אני לא רואה ביטוי בתקציב שלנו, להליך הזה שאתה יכול להוביל אותו. אתה יכול להוביל אותו דרך החברה הכלכלית, אתה יכול להוביל אותו דרך המדיניות האישית שלך כראש עיר, לבוא לאנשים ולעשות פשוט- בוא נגיד עידוד עזיבה. אני אומר, אני לא יודע איך להגיד את זה.

מוטי ששון: זה לא עובד ככה.

רועי כהן: זה עובד, זה עובד בערים אחרות. **(מדברים יחד)** זה קשור גם בשינוי תב"ע וזה קשור גם באיזושהו פעולות שאתה עושה, כדי להעביר את אותם אנשים. זה נעשה באזור התעשייה הישן,

מוטי ששון: רועי, קח את אזור התעשייה הקטן. אתה יודע כמה שנים מתעסקים איתו? עוד לפני 20 שנה אילון קיבל החלטה: לא משקיעים באזור התעשייה הקטן. במשולש הזה. לא משקיעים, כדי לעודד אותם לצאת החוצה. עכשיו, אנשים רגילים למקום, לא מוכנים לעזוב. אנחנו מתעסקים בסיפור הזה, משה ואני – ישבנו, אתה יודע כמה תוכניות כבר העברנו? אנשים מנסים להוציא כמה

שיותר, עד שהמצב הוא בלתי אפשרי. אזור התעשייה הקטן, מול וילות, אתה הולך לבנות להם מגדלים. אתה יודע כמה הם דורשים? כמה שאתה לא נותן להם, רוצים עוד ועוד ועוד. אז תשמע, יש גבול למה שאתה יכול לעשות. לבנות מגדלים ורכבות מול הוילות – זה נראה מטורף. אז יושבים וטוחנים וטוחנים. לא פשוט להוציא אותם. הם רוצים לסחוט כמה שיותר.

רועי כהן: בסדר, אז אני מקבל את הזה, אבל-

מוטי ששון: זה לא פשוט,

רועי כהן: אני יודע שזה לא פשוט, אבל איזשהו תהליך שאפשר-(מדברים יחד)

מוטי ששון: הוא לא רוצה לצאת, מה רע לו? בתעריפי התעשייה אני הכי זול, למה לו

לצאת? אני הכי זול באזור גוש דן, בתעשייה. הוא לא רוצה לצאת.

רועי כהן: אני גם אציג מבחינה מספרית את הנושא של גידול בהוצאות לטיפול בנוער

במצוקה. ואני שואל, וזו השאלה הגדולה שאני מעלה פה בזה. מדוע

המשוואה של מתן שירותים לתושב, לא מתיישרת עם הרצון שלך כראש עיר,

להקים מוזיאונים נוספים, תיאטראות, הפקת פסטיבלים ותערוכות שיכול

להיות שיש להם באמת איזשהו ערך מוסף לעיר, אבל היא לא מתיישבת עם

העובדה שתקציבים אחרים ונושאים אחרים לא מתוקצבים וסדרי

העדיפויות הם לא- כל בן-אדם עם שכל ישר שתבוא ותציג לו את התמונה,

יבוא ויגיד שהסדרי עדיפויות פה, לוקים לדעתי בטעם לפגם מאוד גדול.

לעומת השיעור שאנחנו מציעים בנושאים שהנגיעה של תושבי חולון היא

נגיעה של אחת לחודשיים, אחת לשלושה, אחת לארבעה, לעומת המצוקות

היומיומיות שלו. החובה המוסרית שלי, היא להציג את הדברים האלה

מנקודת מבט שלי. זה מה שתושבי העיר חולון שלחו אותי לעשות, אני לא בא

להגיד שאנחנו כחברי מועצה מחליפים את ראש העיר, אנחנו באים להציג

איזושהי תמונת מצב אמיתית שאנחנו מנקודת המבט שלנו רואים אותה. אני

מלא הערכה גם לתפקוד של עיריית חולון, ויש לזכור שהעמיד של העיר חולון

חשוב עבור חברי המועצה לא פחות מאשר לראש העיר. לדעתי יש לזכור,

שאפוזיציה עניינית, זוהי הדמוקרטיה האמיתית, ויואל נגע בנושאים של

תוכנית-אב. תוכנית-אב לקשישים (בעמ' 61) כמו שתראו, תוקצבה באפס; הקיטון בסה"כ התלמידים, הוא נתון שאי אפשר להתווכח איתו; חוסר המדיניות בנושא הרווחה, הוא משהו שנראה גם בהצעת התקציב; תוכנית-אב בנושא קליטה – אין. אין תקציב לפעילות. השאלה שנשאלת, אם כל בן-אדם שהיום יאשר את התקציב, אם זה משהו שאליו הוא פילל ואת השאלה הזאת, אני באתי לעורר בזה. תודה רבה.

יואל ישורון: אני רציתי לציין דווקא בהמשך לדברים שלו, להוסיף לפרוטוקול, לשבח את עובדי הגזברות ואת וידבסקי. היום היתה לו סבלנות לשאלות המתישות שלי.

מוטי ששון: רועי, תראה, כל אחד שיושב כאן ניתן לו להכין תקציב, כל אחד יכין לך תקציב אחר. כל אחד עם תפיסת העולם שלו, עם מערכת הערכים שיש לו, יבנה לך תקציב שונה. אני כבר כל כך הרבה שנים בתוך המערכת הזאת של התקציבים, עוד בביטוח הלאומי. מכיר את זה לפני ולפנים. לא רק אני, גם יצחק וידבסקי, גם אריק. ואני אומר לך, שאני לא יכול לקחת מנהל אחד שיגיד לי שהוא לא מרוצה עם התקציב שאני נותן לו, בשנת 2007. הצרכים מרובים, אין ספק. כל אחד יכול בנות מפה ועד להודעה חדשה. כל המנהלים, ללא יוצא מן הכלל, כולם אחראים, ענייניים, וגם יש מקרים שאני אומר 'אני רוצה לתקצב', הם אומרים לי 'אל תתקצב'. זה לא נכון, זה לא צודק ולא צריך לתקצב את זה'. ואני אומר לכם, שדעתם מתקבלת. כי אני אומר, בסופו של דבר אני צריך לשמור על אנשי המקצוע. אני לא בא בבוקר ומחליט החלטות כאלה. עכשיו, נגעת בנושא של תרבות. מה זה תרבות? זה העשרה, זה השקעה בנשמה. יש תושבים שרוצים את זה. תראה את שמוליק לא היתה תערוכה אחת שלא ראיתי את שמוליק ואשתו באים לתערוכה. יש הרבה מאוד אנשים שבאים. (מדברים יחד)

שמואל ברטנשטיין: מוטי, גם בשביל ההגינות, במידה רבה אני בא גם – לא רק, גם – גם בשביל האומנות וגם בתוקף תפקידי כחבר מועצה. אני מצטער שאחרים לא עושים את זה.

מוטי ששון: ואתה נהנה,

שמואל ברטנשטיין: בסדר, מתי שהיא יפה אני נהנה.

מוטי ששון: עכשיו נושא של ספורט. היו לי אכזבות מכל נושא הספורט. גם כשהיו בליגת-

העל רועי, כמה כרטיסים הם מכרו?

רועי כהן: אתה חוזר על אותו טיעון,

מוטי ששון: אני אגיד לך את זה עוד פעם. אני הצעתי לכל ראשי האגודות שכולם בליגת-

העל, אמרתי: תשמעו, למה שתיקחו מהקופה הציבורית כסף? בואו נעשה

משהו אחר. בתלוש הארנונה אני מוכן להוסיף עוד תלוש, ולבקש מהאנשים

שיתרמו ואני נותן להם מנוי. שיתנו תרומה של 10-200 שקל, יקבלו מנוי.

מי נבהל מזה? ראשי האגודות. פחדו. כמה כרטיסים מוכרים, רועי? אני

משקיע בנוער – רועי, אתה אומר צרכנים של ספורט. בנוער תשקיע.

הנוער מקבל ממני מאות אלפי שקלים כל אגודה. בהם אני משקיע. במתקנים

אני משקיע, אני לא חושב שצריך להשקיע (מדברים יחד)

רועי כהן: נראה לכאורה ששני אנשים או יותר, יצאו מפה באופן מסודר מהישיבה.

עכשיו, אני חושב שמן הראוי לציין את זה בפרוטוקול, כי אח"כ כתוב שהיו

25 נוכחים בפתיחה, ובהצבעה יש 17 ומשהו לא מסתדר, נראה כאילו משהו

לא תקין. וככה מקובל גם במקומות אחרים. יצאו אם בהסכמה, בסדר, אין

בעיה לאף אחד.

מוטי ששון: זאב ניסים ועמוס ברנס עזבו משיקולים אישיים שלהם, עזבו את הישיבה.

אהרון איסרס: אני מתקזז עם דקלה, כי אני גם כן מוכרח ללכת אבל מילה אחת.

היות והספורט בכל אופן יקר לליבי, ואנחנו רואים את זה בתקציב, הדבר

הכי אבסורדי שהובא לפה, זה הנושא שלמרות שהאגודות הספורט ירדו

ברמה וירדו ליגה ואתה אומר, יש מיעוט צופים, הכל אתה צודק. רק למה

העלות של הבקר התקציבי גלה ב-42% זה לא ברור לי.

אריק מולה: זה השכר שלו, (מדברים יחד) הוא מנתח את המאזנים, הוא (מדברים יחד)

אהרון איסרס: אין אגודות. על מה אתה מדבר בכלל? אין אגודות, לא צריך בקר תקציבי. על

מה אתם מדברים? (מדברים יחד) אני מבין שהיו קבוצות בליגת-העל

ומיליונים ואתגר (מדברים יחד) זה בושה וחרפה.

מוטי ששון: אהרון איסרס יצא מן הישיבה. (מדברים יחד)

יוליה מלינובסקי: אני רוצה בבקשה להגיד כמה דברים, ובאמת, לעשות כזו עבודה טובה אני מתארת לעצמי כמה זה קשה, ואני כן מסכימה עם כבוד ראש העיר, שלכל אחד מאיתנו- אם מר זברלו היה מכין תקציב, אז ברור לאן כל הכסף היה הולך. לכל אחד מאיתנו יש את הדברים- (מדברים יחד) ברור שלכל אחד מאיתנו יש השקפת עולם שלנו. אבל בצד שני, מה שאני הולכת להגיד, זה מתקשר באיזושהי צורה עם יואל, וגם אמר רועי, אבל רציתי לנגוע באיזושהי נקודה גם כן. לפי מדיניות משרד הקליטה, עולים חדשים זה לא אנשים שהגיעו ארצה לפני שנה, שנתיים, שלוש שנים. זה אנשים שהגיעו לארץ משנת 98'. זה נחשב במדיניות שלהם, עולים חדשים. כמה שהאנשים האלה יותר שנים בארץ, זה לא אומר שהם צריכים פחות טיפול. כי הקהילה הזאת היא שונה, היא אחרת, יש לה צרכים משלהם, וגם עדיין אנחנו נתקלים בבעיות שהנוער שהוא מגיע ארצה כשהיה קטן, הם עדיין מתקשים בעברית. אני בדקתי בתקציב, כמובן, וראיתי מספרים – 1.5 מיליון, אבל כולל אולפנים וכולל שכר. זאת אומרת, אולפנים מיועד לאנשים שרק הגיעו, וזה כולל שכר, אחזקת מבנה.

מוטי ששון: מה פתאום? אולפנים, מי שרוצה- גם אם הוא עשר שנים ורוצה ללמוד באולפן, הוא לומד.

יוליה מלינובסקי: כן, אבל מה שאני מתכוונת להגיד, התקציב קליטה בחולון הוא לא משקף את הצרכים. ורק לצורך העניין, התקציב שעיריית חולון מקציבה לקליטה כולל אולפנים, זה 1.5 מיליון. כולל הכל, שכירות, משכורות, ביגוד, הבראה, הכל. ועיריית פי"ת שזה רשות דומה בסדר גודל וגם באוכלוסין וגם בתקציבים – רק לפעילות, בלי אולפנים זה 2 מיליון שקל. ראש העיר בפ"ת, כנראה מבין את הצרכים ואת החשיבות ואת העניין, אז מקציב-

אריק מולה: זה 1,850 אלף, אני לא יודע איך את רואה 1.5 מיליון. (עמ' 95)

יוליה מלינובסקי: טעיתי ב-300- אבל מה שאני מתכוונת להגיד, ובתקציב רק לפעילות

באופן פיזי, בלי משכורות, בלי שכירות, בלי ביגוד, בלי אחזקת רכב ומבנה,
זה 2 מיליון שקל.

מוטי ששון: נשמח ללמוד מהם. יש את מיכאל לויט, יו"ר הועדה, אני בטוח אם יהיו איזה
פרויקטים מעניינים, הוא יהיה בעד. **(מדברים יחד)** אם תציעי לו איזה
פרויקטים, הוא יבדוק אותם.

יוליה מלינובסקי: עירייה צריכה ומוכנה לתקצב את הדברים. וחוף מזה, לפי דעתי – למיטב
דעתי, בדו"ח ביקורת שהכין מבקר העירייה ועדת קליטה לא התנסה אפילו
פעם אחת, לפי מה שאני זוכרת. אבל זה לא הוויכוח עכשיו.

מוטי ששון: יוליה, אולי לא באת?

יוליה מלינובסקי: למה אתה תוקף אותי סתם? אני לא חברת ועדה. אני עכשיו לא תוקפת
אותך, אני לא חברה בוועדת קליטה. אתה קיבלת היום מכתב מאהרון,
שאנחנו מבקשים לעשות הסדר חדש בגלל שאנחנו סיעה של שנים והחלוקה
היתה לא נכונה. על זה נדבר אח"כ. אבל לא קיבלתי אף פעם זימון לוועדת
קליטה ולפי דו"ח ביקורת, מבקר העירייה שהוא הגיש לפני כמה חודשים,
הוא כתב בעצמו שוועדת קליטה לא התכנסה אפילו פעם אחת, מתחילת
הקדנציה.

מיכאל לויט: גם בתקופה שאת היית יו"ר הועדה, לא כינסת אותה.

יוליה מלינובסקי: רגע, למה אתה תוקף אותי?

מיכאל לויט: לא תוקף, אני רק מתקן.

יוליה מלינובסקי: זה מה שהוא כתב, אני לא אומרת שזה כך.

משה רינת: אני קיבלתי פעמיים מכתב.

מיכאל לויט: מס שפתיים, להגיד-

יוליה מלינובסקי: מה אתם מושכים אותי לוויכוח, אני לא מתווכחת איתכם.

שמואל ברטנשטיין: יש פה בן-אדם שאומר שהוא מקבל הזמנות, ואת אומרת שלא התכנסו

בפועל. **(מדברים יחד)**

משה רינת: באחת הישיבות השתתפתי פיזית ובשנייה לא יכולתי. היא התקיימה, אבל

לא-

יוליה מלינובסקי: מה שאני מבקשת מהאנשים האחראים על התקציב, זה פשוט להבין את הנקודה הבעייתית הזאת. עכשיו, אם אנחנו רוצים, אם אתה רוצה, אם הנהגת העיר רוצה פעילות בקהילת דוברי רוסית ולא רק סתם פעילות בשביל להביא, אלא לתועלת הציבור – התקציב שכלי שבעצם רק על-ידו אפשר לבצע משהו ולעשות משהו.

מוטי ששון: אני אומר, אם יש לך רעיונות, תביאי. יש ועדה. תביאי את זה לוועדה ויבוא מיכאל,

יוליה מלינובסקי: ברגע שאני אהיה חברה באותה ועדה, אני אביא את הרעיונות, אבל מנסיוני, התקציב פעילות של מחלקת הקליטה, סה"כ מסתמך ב-300 אלף שקל בשנה, לעומת ערים אחרות. בת-ים, לא צריך ללכת רחוק. אתה בדיוק הבנת מה אני רציתי להגיד. אין לי אפשרות היום להשפיע על הדברים. אני רק מבקש מצדך, ומיורר הועדה וממנכ"לית העירייה, אולי לשנות את סדר העדיפויות ולתת חיים למחלקת הקליטה. זה לגבי קליטה. אני שמתי לב, וכנראה שזה בגלל שהתקציב הכינו לפני- זאת אומרת, אין כאן כל השינויים, אבל אני שמתי לב שעדיין מצד ההכנסות ומצד ההוצאות יש את העניין של אגרת שמירה. לפי מה שידוע לנו, הדבר הזה התבטל, לפחות נכון להיות. אז זה כנראה דרוש תיקון.

מוטי ששון: הוא לא התבטל.

יוליה מלינובסקי: אבל נכון להיום, התושבים לא ישלמו והעירייה לא תפעיל. אז הדבר הזה- יצחק וידבסקי: ברגע שיאושר- מחר יאושר חוק העזר אז התקציב עומד בעינו.

יוליה מלינובסקי: הבנתי. עכשיו, אני כמו איש עם השכלה אקדמאית ושהגעתי מחבר העמים, אני תמיד מברכת כל דבר שקשור לתרבות, לתיאטרון, לאירועים, לקונצרטים וכו' וכו'. אבל גם לפעמים שאני מסתכלת, אני מסתכלת לעיר כמו למשק בית. ומשק בית אומר, זה שכאשר יש מצוקה מצד אחד, אז אני לא מבזבזת כסף לבילויים. כמו שהתוכנית הזאת של המשפחה במינוס, קודם כל איפה מקצצים? בבילויים ובכל מיני דברים כאלה. יש לי הרגשה, והרגשה מתמשכת, שבאיזשהו שלב, בחולון, עם כל הכבוד יהיה מוזיאון בכל

חצר ובכל פינה. כמובן שיש צורך, כמובן שהילדים צריכים ללמוד היסטוריה של העיר והיסטוריה של המדינה וכו'. אבל יש גם כן את ההגבלות. יש את הגבול. אז לדעתי, זה כמו שהיה פרויקט 'חולון עיר הילדים', ששמו את הספסלים הנמוכים האלה – אלוהים יודע כמה זה עלה, והאם זה בכלל צריך? העיקר שתהיה לנו סיסמה. אותו דבר עכשיו, אני עם כל התרבות ועם כל הכבוד שאני כן מכבדת את הדברים האלה, אני לא מבינה את העניין של מוזיאון העיצוב, אני באמת לא מבינה עניין של מוזיאון קריקטורה, המדיטק מושך המון כסף מקופת העירייה – 14 מיליון שקל, וזה מבנה ענק שברצון הטוב היה אפשר לעשות שם אולם או שניים לצורך הקריקטורה או לצורך דבר אחר. אז לא ברור לי, למה צריך היום-

מוטי ששון: את יודעת מה יש במדיטק?

יוליה מלינובסקי: כן, בטח שהייתי. אני רואה שיש שם המון מקום שאם היו צריכים, היו-

מוטי ששון: מדיטק זה הספרייה העירונית המרכזית שהיתה פה. היא לוקחת את כל הכסף כדי להיות שם.

רועי כהן: מה פתאום? 3 מיליון שקל זה מה שהיא לוקחת, תסתכל בתקציב שלך.

מוטי ששון: תסתכל טוב,

רועי כהן: תקרא,

מוטי ששון: תסתכל,

רועי כהן: אני הסתכלתי, תאמין לי.

יוליה מלינובסקי: אני אומרת שכל הכבוד וזה כן צריך וכן רצוי, ויכול להיות שדבר כזה בעיר אחת שהוא בסבסוד העירוני- התרבות הוא תמיד בסבסוד. אין מצב,

אפילו התיאטרון הכי מפורסם-

מוטי ששון: תגידי לרועי שתרבות זה השקעה.

רועי כהן: בסדר, אבל בפרופורציה.

יוליה מלינובסקי: אבל אני חוזרת ואומרת, יכול להיות שהמקום הזה, מרכז אירועים ותרבות כמו המדיטק, הוא דורש סבסוד כי אין מצב, זה תמיד משכורות, הסעות וכו' וכו'. וזה בכל העולם כך. אבל מה שלא ברור לי, למה אנחנו

צריכים 10 מקומות כאלה. למשל, עוד מעט יהיה לנו מוזיאון עיצוב שברור שהוא יהיה במינוס, ברור שאנחנו נצטרך לסבסד אותו. ברור שיש מוזיאון ילדים, שהוא פתוח 3 ימים בשבוע, ושכן- כמה הוא פתוח חנה?

חנה הרצמן: כל יום.

יוליה מלינובסקי: אני ראיתי 3 פעמים, פעמיים בשבוע. (מדברים יחד)

יוליה מלינובסקי: או.קיי. אני טעיתי, 7 פעמים בשבוע מגיעים לשם ילדים מכל הארץ, משלמים עבור כרטיסי כניסה-

מוטי ששון: מהבוקר עד הערב,

יוליה מלינובסקי: וזה עדיין דורש סבסוד, נכון? זה עדיין לא מספיק.

אז שאלה שנשאלת, כמה עוד מוזיאונים חולון צריכה לקחת על עצמה לסבסד? כמובן שיש צורך. מדיטק מצויין, באיזשהו שלב-

מוטי ששון: מדיטק זה לא מוזיאון. מדיטק זה ספריה עירונית.

יוליה מלינובסקי: זה לא רק ספריה, זה מרכז תרבותי של העיר. אז אם כבר יש לנו דבר כזה ענק ושדורש כל כך הרבה כסף, אז למה שלא לשתף את הדברים ביחד? אותו מוזיאון עיצוב, אותו מוזיאון קריקטורות, או שאותו ביי"ס לבובנאות, יכול להיות שהיינו יכולים לחשוב קצת אחרת, ולא לעשות המון מקומות ושכלל אחד יהיה סבסוד משלו. כי זה מאוד מאוד יקר.

מוטי ששון: אני מציע לך לסייר,

יוליה מלינובסקי: וכמו שרועי אמר, לבן-אדם נורמאלי פשוט, חולון זה עיר שאנשים יושנים כאן והפקקים בבוקר ובערב זה דוגמא קלאסית. לתושב הנורמאלי, ברוב המקרים הוא אפילו לא יודע על תערוכות, הוא לא משתתף, זה לא כל כך נוגע בו. אותו אירוע, למשל, של הפסטיבל אשה. אז מי שמגיע לשם זה נשים אחרים מרחבי הארץ, לא תושבי חולון. זה גם כן צריך, אין ספק שזה מוסיף לתדמית העיר אבל בפרופורציה מסויימת. ולתושב נורמאלי רגיל, מה שמעניין אותו זה המשק בית שלו, את הילדים שלו בביי"ס, גן ילדים, שירותים שונים שהעירייה נותנת. עניין של חניה זה עניין נורא נחוץ, במרכז העיר, אז אם כמו שאנחנו יודעים לתת קנס ובן-אדם משלם, איזה 9 מיליון

בשנה, אז למה ש- אבל אנחנו לא משקיעים כדי לפתור את הבעיה של חניה.

מוטי ששון: איך את יודעת שלא משקיעים?

רועי כהן: בפועל, כל שנה גדלים הקנסות,

מוטי ששון: מאז שאני ראש העיר, אני יכול לומר לך, הוספנו אלפי מקומות חניה.

רועי כהן: איפה, תגיד לי.

מוטי ששון: תקבל רשימה של כל הרחובות, כולל איזור התעשייה.

רועי כהן: רק באזור התעשייה. (מדברים יחד)

יוליה מלינובסקי: סליחה, יכול להיות שכן עבדו, אני לא אומרת שלא. אני רואה את זה נכון להיום, בפועל. ואני מדברת על מרכז העיר. מרכז העיר זה הנשמה של העיר, זה רח' סוקולוב וכל האזור שם. וברור שיש שם בעיית חניה. וכמה שלא תוסיף, לא יעזור כי זה עדיין- בתי העסק שם הם בבעיה מאוד קשה, כי אנשים גם מגיעים בגלל עניין של חניה. אז אולי הגיע הזמן לקחת פרויקט של חניה תת-קרקעית שיפתור את הבעיה לתושבי חולון, שאנשים יוכלו ל... ברח' סוקולוב ובאזור. זה גם כן יהיה כיף לאנשים, בתי קפה, חנויות, וזה גם כן טוב לבתי עסק. (מדברים יחד) מה שאני רוצה להגיד לסיום, שלדעתי פשוט, עם כל הדברים הטובים שיש בתקציב – ובאמת, אין כאן מה להגיד ולא סתם הפרסים – אבל בצד החברתי, בצד הציבורי לדעתי, ובעניינים שנגעתי בהם, וגם מה שרועי דיבר ויואל, התקציב הוא לא משקף את הבעיות של התושבים. הוא משקף תפיסת עולם בנושא של התרבות, של אירועים, של הפסטיבלים, של הפרויקטים הארציים שאח"כ תקשור ותדבר על זה, ואני כבר לא אדבר על זה כמה פרסום זה עולה. כמה כל האירועים האלו, כמה משלמים בסופו של דבר-

מוטי ששון: זה הזיק לתדמית של העיר, הפרסומים?

יוליה מלינובסקי: זאת אומרת, אני שוב פעם אומרת וחוזרת, משק בית אתה תמיד צריך לחשוב מה עדיף, הפרסום החיצוני או הניקיון בתוך הבית? אז לדעתי מה שבתוך הבית הוא הרבה יותר חשוב מהמראה החיצוני. אז לדעתי התקציב הזה עם כל הפלוסים, לא משקף את בעיות העיר אלא שרק בן-אדם אחד –

נושא של ה- תודה.

מוטי ששון: עמוס, אני רוצה להגיד לך בנושא החניה-

עמוס ירושלמי: לא, אני כבר מעלה הצעה לסדר, ותרשום את זה שאני לא אשכח.

מוטי ששון: תקשיב, אנחנו ניסינו ללכת עם הסוחרים. הערת איזה הערה. והצענו להם:

שיתארגנו – ומה שקורה, שהם חונים ליד החנות שלהם. אני הלכתי כמה

פעמים, שאלתי אותם – חצי היה מוכן לשים מדחנים, חצי אמר בשום פנים

ואופן. חצי חצי זה היה. שנה אחרי זה עוד פעם, אני שואל אותו איפה

המכונית שלך? פה, איפה המכונית שלך? מי יכול לקנות אצלך? מה לא עשינו?

שברנו את הראש, חניונים תת-קרקעיים מתחת לקולנוע ארמון.

גדי וקס: זה איזור חניה שרק הדיירים יחנו באותו מקום. לא הסוחרים.

מוטי ששון: גדי, זה כל חולון.

רועי כהן: זה דיון על חניה עכשיו? במקרה הוא זרק הערת ביניים.

מוטי ששון: עמוס, ניסינו גן הרצל – אי אפשר לעשות, כי כל העצים יקרו. ניסינו תחת

קולנוע ארמון, תחת כיכר ויצמן. כל ההצעות שאנחנו דיברנו עליהם, כולם

נפסלו מהטעם הפשוט: קולנוע ארמון, על הכניסה והיציאה – פסלו את זה על

המקום. שפרינצק, רח' צר מאוד. מאיפה אתה יוצא? ישר לרמזור אתה יוצא?

שנים אנחנו עובדים. ניסינו לעניין יזמים – שום דבר. יש בעיה, מצוקה קשה

מאוד בסוקולוב. הדרך היחידה שאמרנו בסוף, נעשה את הנושא של

המדחנים. אבל איך אתה עושה את זה? זה נגד וזה בעד. אתה לא יוצא מזה.

אתה יודע כמה פעמים הזמנתי את הסוחרים אלי, לישיבה פה בחדר

המועצה. כמה באו? 14, 8 מהם לא בעלים – שוכרים. אני צריך את הבעלים.

העסק לא פשוט. אפשר להצהיר הצהרות – העסק לא פשוט, לא עובד

במציאות עם כל החניות התת-קרקעיות. חשבנו, מארמון יכנסו דרך כיכר

ויצמן, יצאו דרך רח' הנשיאים – אין דבר כזה. הבאנו מומחים, את מי לא

שאלנו. כולם פסלו. גן הרצל, אמרו לי 'השתגעת, מתחת לגן הרצל, אתה יודע

מה יקרה לעצים?' מתחת לסוקולוב רצינו. ואקוויפר המים, העסק לא פשוט.

(מדברים יחד) הגענו לגן ברוטשילד, לעשות שם מגרש חניה למטה. לא עובד,

יש שם בעיה של מי תהום.

ניסן זכריה: אם מדברים על חניה, מוטי, הייתי מציע לך יום אחד לעשות סיבוב גם בח/300 וגם בקרית רבין, ולהבין איזה מחדל תכנוני לבנות שכונה שלמה ללא אפשרות של חניה לאנשים שמבקרים שם. כבר היום, תגשו לשם ותראו מה הולך בקרית רבין או בח/300.

מוטי ששון: אני מוכן לצאת איתך עכשיו, ונראה כמה מקומות חניה **(מדברים יחד)** אין לי בעיה, אני יוצא עם שניכם אחרי הישיבה. אנחנו נצא ביחד אחרי הישיבה ואני אראה לכם כמה יש ברבין, וכמה יש **(מדברים יחד)** אני רוצה להגיד לך, שזה שהלכנו עם החניות התת-קרקעיות נגד כל הקבלנים, זה היה הצלה של כל השכונות הקטנות האלה.

ניסן זכריה: מוטי, אני לא מדבר על תיירים. אני מדבר על מבקר שבא בערב. יש לו בעיה. אני ביקרתי כמה פעמים, יש בעיה של חניה שם.

תראו, אני רוצה להתחיל דווקא במה שקרה שבוע שעבר. נרצחה אשה בשכונת ג'סי כהן, מהעדה האתיופית. עדה שלכל הדעות זה העדה הכי חלשה בחברה הישראלית. אפילו חלשים יותר מהעולים החדשים מברה"מ. ואני מסתכל בעמ' 20 ויש שם מועדון עולי אתיופיה שמתקצב באפס שקלים. אני חושב שאני אתחיל מזה, ואני גם פה אני חושב שמעבר לזה אין צורך להרחיב. אפס שקלים (בעמ' 20).

עמוס ירושלמי: מולה, היית פעם במועדון שלהם? תבוא עם מסכת גז, שלא ... על מה אתה מדבר? הם במקלט נמצאים, במרתף. בוא אני אקח אותך לשם.

אריק מולה: בסדר, אבל זה לא הנקודה. אני לא רוצה להעביר ביקורת על אגף ה-
(מדברים יחד)

מוטי ששון: אריק, זה בסעיפים של הקליטה, ... של הרווחה.

אריק מולה: מוטי, זה בסעיף של הכנסות רווחה רשום. **(מדברים יחד)**

ניסן זכריה: אבל לעומת זה, אם לוקחים את הנושא הסקטוריאלי, למשל את ש"ס, **(מדברים יחד)** אני לוקח את נושא ההשוואה, זה שציפינו שזברלו יהיה קצת יותר חברתי, קצת יותר אנושי, דווקא לאוכלוסיות החלשות, ולצערנו כולנו

התבדינו. אבל אנחנו לומדים על שיטה. כלומר, מי שבקואליציה ומי שיש לו אמצעי לחץ, מקבל כסף. כלומר חלוקת התקציב היא קואליציונית, היא סקטוריאלית, היא בכלל לא עניינית.

חיים זברלו : כל הזמן אמרת 'מקופחים, מקופחים', (מדברים יחד)
ניסן זכריה : אני אומר, שלזכותך ייאמר שאתה דאגת לשי"ס. (מדברים יחד) דרך אגב, חלק גדול מהעדה האתיופית מצביעים לשי"ס, וזה לא בסדר שאתה לא דואג להם. (מדברים יחד) אפשר להתווכח, אני לא אומר את זה אישית זברלו, אני מבין את מנעמי השלטון ואת האתנן הפוליטי, אבל בכל זאת, אני חושב שהיה מן הראוי לגלות קצת רגישות. אבל אני באמת לא מעביר עליך ביקורת, כי אתה באמת נמצא בסיטואציה קצת בעייתית. אבל בוא נדבר קצת על הכלליות. אני לא רוצה להיכנס לפרטים. הלא מה זה התקציב הזה? חוץ מהמספרים היפים שיצחק ואריק הכינו פה – וזה דרך אגב במשך שנים, זה כמעט משהו קבוע, זה לא משהו שמשתנה.

אלי נעים : אני לא יודע אם מישו היה מרגיש בשינוי, אם היא-
יצחק וידבסקי : ויש שינוי גדול, ולא שמת לב, גם דיברו על זה האנשים פה. אבל אם היית שם לב ושומע, יש שינוי גדול, מה לעשות?

ניסן זכריה : מה השינוי הגדול?

יצחק וידבסקי : ראש העירייה יענה לך, ואם לא, אם ראש העיר ירצה, אני אענה.

ניסן זכריה : המועצה הזאת סוגרת כמעט שלוש שנים. מתי המועצה הזאת קיימה איזשהו דיון באיזשהו נושא כלשהו? באמת, בצורה עניינית, (מדברים יחד) חינוך, רווחה, תרבות, לא משנה, מוזיאונים, משהו. (מדברים יחד)

ניסן זכריה : אני שואל שאלה, אולי אני לא השתתפתי. דרך אגב, גם ראש העיר הבטיח לפני מספר חודשים, שיהיה איזשהו דיון על הנושא של החינוך. יש פה מצב, לכאורה, יש פה יותר השקעה בחינוך ויש כל הזמן נסיגה בחינוך וזה דבר מדאיג, אני חושב. אז או שהתוכניות לא נכונות, או שמצד שני משהו פה לא בסדר. כלומר, צריך לבחון את הדברים. אני לא מעביר ביקורת, עוד פעם, לא על הגזברות ולא על ראש העיר. אני רק שואל שאלות.

- מוטי ששון: ניסן, שנקבל את פרס החינוך הארצי, זה נסיגה בחינוך?
- ניסן זכריה: מוטי, אם אתה רוצה לדבר על חינוך, בוא נדבר על חינוך.
- מוטי ששון: לא, אני לא רוצה. אני זרקתי לך הערה. אם משרד החינוך נותן לעיריית חולון את פרס החינוך – לפני שלושה חודשים נותנת-
- ניסן זכריה: על מה, מוטי?
- מוטי ששון: על חינוך,
- ניסן זכריה: על מה?
- מוטי ששון: מה החינוך? אתה באמת לא יודע?
- ניסן זכריה: מה, ספר לי. (מדברים יחד)
- מוטי ששון: על מה מקבלים פרס חינוך? על הישגים בחינוך, על חינוך לערכים. תבוא אלי למשרד, תקרא בדיוק מה כתוב בפרס שקיבלתי. (מדברים יחד)
- ניסן זכריה: מוטי, אני לא חושב שאתה רוצה לעשות דברים לא טובים. אני בטוח שגם אתה, גם המנכ"לית וגם מי שבעצם מנסה לנווט את העניין, אין לו כוונה חלילה לעשות משהו לא טוב. אני לא חושב את זה. אני באמת לא חושב שיש כוונה כזאת. תפיסת העולם שלנו היא קצת שונה אולי. אולי אנחנו לא מסכימים על הכל, אבל אני חושב שבגדול אין פה כוונה לעשות משהו רע לעיר. אני לא חושב ככה, אני גם לא מעביר ביקורת כזאת מעולם. אני חושב שסדר העדיפויות אולי היה יכול להיות קצת שונה. היה יכול להיות סדר עדיפויות שאולי ישפר אוכלוסיות מסויימות ואולי יביא לעיר הזאת דברים שונים. אני לא בטוח שכל מה שנעשה הוא הכי טוב. דרך אגב, אף אחד לא אמר לי עד היום, שמיום פתיחתו של המדיטק ועד היום, כמה צרכנים היו, כמה הצגות היו, כמה ילדים השתתפו. זה מראה שהוא נתון. הלא אתם הולכים לאשר כרגע תקציב. התקציב זה פעילות, זה לא רק כסף. אני לא מבין בכסף יצחק, אני לא מבין במספרים, אני גם לא רוצה להבין בהם. אני רוצה לדעת, כמה ילדים בעיר חולון היום רשומים בחוגים. מישהו יכול להגיד לי? ולהגיד, רשומים 2000 ילדים, אנחנו מתקצבים את זה ב-14 מיליון ואז אני אדע שילד עולה 700 שקל לעירייה. אז יש לי איזה קנה מידה להגיד

משהו כמו 'בסדר'. או תערוכות. אני לא חושב, עם כל הכבוד לשמוליק ברטנשטיין, שזה מיועד לשמוליק ברטנשטיין. זה לא האינדיקציה אם הוא מבקר שם. רינת, עם כל הכבוד, זה לא האינדיקציה. גם תרבות, זה לא אינדיקציה, אם אתה לוקח אולם ואתה בודק מי נמצא שם, זה לא האינדיקציה. מיהם צרכני התרבות פה בעיר הזאת. אני אומר לכם לצערי הרב, אני יכול להעיד על עצמי, אני מעולם לא ביקרתי בשום הצגה. אולי אני אדם לא תרבותי, אבל אני מייצג איזשהו חתך, דרך אגב. אני מייצג איזשהו חתך, שלא תטעו. אז אני אומר עוד פעם, החכמה היא לא באמת לתקוף. החוכמה היא לשאול את השאלות הנכונות: האם התקציב הזה – כמה משפחות בעיר הזאת, מנצלות את התרבות; כמה ילדים בעיר הזאת רשומים לחוגים. אז הילד שלי רשום לחוג בכדורסל. כמה הוא עולה אתם יודעים? עולה חוג בגיסי כהן? עולה 1,400 שקלים. חבר'ה, יש הרבה מאוד הורים שלא יכולים לשלם את זה. ויש עם זה בעיה, אני בטוח שילדים רוצים ללכת לחוגים. זה לא שהם לא רוצים ללכת לחוגים. אז זה לא פייר להעמיד איזשהו תקציב מסודר עם כל מיני טבלאות וכל מיני צבעים. זה לא אומר כלום, יצחק, עם כל הכבוד. זה לא אומר לי שום דבר. אני זוכר אותך, עוד מהתקופה של משה רוס, לפני הרבה מאוד שנים. שום דבר כמעט לא השתנה, דרך אגב. רק השער שלך הקריח, הראש שלך הקריח.

ניסן זכריה : לא, אבל באמת בגדול מוטי, אני לא רוצה חלילה להישמע כאיזה אחד שמעביר ביקורת אישית פה. אני חושב שלגופו של עניין- אני כרגע לא אומר שמישהו עושה פה משהו רע. אני אומר שפה, אף חבר מועצה שיושב פה, לצערי, אין לו נתונים כדי לקבל החלטות. כי זה לקבל החלטות על תוכניות, זה לא כסף. עזבו את הכסף כרגע בצד, הוא ידאג לזה. פה זה תוכניות עבודה. אני רוצה לדעת כמה אנשים משתתפים בסעיף זה וזה, ולדעת אם זה שווה בכלל. אולי זה לא שווה? אולי בסעיף של קליטת עליה למשל, אולפני סוכות, משתתפים רק 20 תלמידים בשנה, אולי זה לא שווה. אני לא יודע,

יוליה מלינובסקי: או במוזיאון קריקטורות (מדברים יחד)

ניסן זכריה : עזבי מוזיאון. אני לא רוצה לנגח את הקטע של המוזיאונים. זה לא הנקודה כרגע. אני רוצה ברשותכם עוד דבר אחד, **(מדברים יחד)** אני אומר עוד פעם, אני חושב שאם במידה התקציב הזה היה בא בצורה של תוכניות עבודה, והיה מתקיים איזושהו דיון – מרתון של חודשיים לפני אישור התקציב, הצגת דברים. להציג לאנשים שיושבים כאן, גם לחברי הקואליציה, דרך אגב. אני בטוח שזברלו לא מכיר פה כמעט אף סעיף חוץ מתרבות תורנית. הוא רוצה אולי להכיר, הוא רוצה אולי לדעת, אבל לא נותנים לו לדעת. אם הדברים היו נעשים בצורה קצת שונה, ואם היתה ניתנת הזדמנות לחברי ההזדמנות – גם לדוד שלום, אפילו, מהמפד"ל – קצת להתעמק בפרטים, קצת להבין על מה מדובר. מה עושים בדיוק. איך להכיל את הידע. **(מדברים יחד)** אני חושב שהתשובה של דוד שלום, בעצם מבטאת את כל הסיפור. זה עצוב מאוד שאדם שיושב בהנהלת עיר אפילו לא מבין על מה אני מדבר. אני לא דיברתי על ספורט, בכלל מדבר על דברים אחרים. זה נראה כמו שזה נראה וזה בסדר. השורה התחתונה של העניין, היינו באמת רוצים בשמחה רבה להצביע על תקציב של עירייה, תקציב שמתקרב למיליארד שקל, אבל קשה לנו מאוד לתמוך בתקציב, שבעצם לא נותן איזושהו ביטוי. ואם יהיה לך זמן אחרי הישיבה כמובן, חוץ מהחניות בקרית רבין וח/300, ניקח אותך למתחם הגנים הציבוריים ותבינו איפה נמצאים הילדים הרוסיים או אלה של העולים החדשים ומה הם עושים בדיוק. אני חושב שזה דברים שאי אפשר להסתיר אותם מתחת לשטיח. זה באיזושהו- אני אתמול בערב נסעתי ברכב, דוד שלום, ועמד שם ילד בן 16 בצומת ועשה לי ככה **(מדגים)** תביני שזה רק עניין של זמן, עד שמישהו ייפגע. זה תהליך, אולי הם שותים שם ומעשנים שם. מישהו צריך לטפל בזה. תוספת של מדריך אחד לקידום נוער, זה צחוק. זה ממש מצחיק, **(מדברים יחד)** אני לא מתנגד לשום דבר. אני לא חושב שהסיירת צריכה לבוא ע"ח משלם המיסים, היא צריכה לבוא מתקציב העירייה. צריך למצוא לזה תקציב, אם זה חשוב באמת.

יוליה מלינובסקי : אם יש בזה תועלת, למה לא? זה עירייה.

ניסן זכריה : אז אני אומר עוד פעם, אני לא נגד הסיירת, זברלו, ואני לא בעד הסיירת. אני חושב שאם הסיירת נחוצה ומישהו יבוא ויציג לנו נתונים ויגיד לנו שהסיירת בתקופה הפעילות שנעשתה כאן – כשתבין מה היא עשתה אולי אתה יודע, אני לא יודע – אז אולי אנשים היו צובעים את זה אחרת. אבל בכל מקרה, אני לא חושב שזה צריך לבוא מהכיס של האזרח. זה צריך לבוא ממסגרת חלק מהתוכניות העירוניות ש- (מדברים יחד) כמובן שלא נדבר על הנושא- לא רוצה לחמם את אלי נעים, אז לא רוצה לדבר על הנושא של ההעסקה (מדברים יחד) ועל המצב של אי תשלום שכר לעובדים. כרגע זה לא הזמן כנראה. מה שכן, זה להצביע פה על נקודות, על כיוון – מה הכיוון של העיר חולון, לאן היא רוצה להגיע. מה המטרות שלה. אני חושב שגם אם אנחנו באופוזיציה, מגיע לנו לפחות לקבל איזושהי- אני מדבר על משהו שלנו תהיה אפשרות להצביע על דברים מתוך ידיעה. כי אף אחד מאיתנו לא מסוגל להבין על מה מדובר פה. אני אומר לכם את זה בכנות. ואם מישהו מתיימר לדעת, אני חושב שהוא פשוט מטעה וטועה. זה ממש סיפור מההפטרה ללמוד דבר כזה. זה לוקח חודשים שלמים כדי להבין את זה. זה לא דבר פשוט, ואנחנו לא אנשי חשבון ואנחנו לא אנשי מתמטיקה. אנחנו נבחרנו אולי-

אריק מולה: אתה מגזים ניסן,

ניסן זכריה : למה אני מגזים? אני מעיד על עצמי, אני חושב שרוב חברי המועצה קשה להם מאוד לנבור בתקציב ומזה להסיק מסקנות לגבי פעילויות. פלוס ומינוס כולם יודעים לעשות, אבל אני מדבר כרגע- זה תוכנית עבודה, האם התוכנית עבודה הזאת שהציבה העירייה לעצמה, משיגה את היעדים שהיא הציבה לעצמה. מהם היעדים של העירייה. לאן היא רוצה להגיע. יואל, האם אתה רואה ביעדים האלה שהוצגו פה- אתה דיברת על קיטון במספר הצעירים, האם אתה רואה פה ביעדים איזושהי תוכנית שבעצם מחזירה צעירים לפה? אני לא ראיתי. אולי יש פה משהו סמוי? אולי אנחנו לא מבינים אותו? אני כרגע לא מעביר ביקורת. אני כרגע שואל שאלות. אני אומר עוד פעם, גם הביקורת שלנו כחברי אופוזיציה, כשהיא באה לידי ביטוי, קשה לה מאוד

להיבנות מספר תקציב בלבד, מבלי איזשהו רקע שמדבר בעצם מה התוכניות של העירייה.

עמוס ירושלמי: טוב, קודם כל אני יודע שהנייר סובל הכל, והחברים הנכבדים ישבו לילות וימים כדי להביא לנו את התקציב, ואני יודע שזה לא קל. אבל אם אני מסתכל על שנת 2005 ו-2006 התקציב עלה ב-8% בערך, פחות או יותר. 2006-2007, עכשיו, מדובר על 5.74. זאת אומרת, בוא נשאל שאלה אחת פשוטה: מה השתנה ב-2005 שהתקציב עלה וב-2006 ו-2007 כמו שאדוני ראש העיר אומר, שאנחנו נראה פירות? אפשר להפריט את זה למעשים לעתיד, שאם לא ראינו ב-2005 משהו שזו ונהנינו מהפירות, אז אני לא מאמין שהמספרים האלה ישנו שום דבר. ואני אומר את זה, לא בגלל שאני מבין באחוזים. אני מבין מהשטח, אני מבין מהמקומות. אני מבין במקומות שאני רואה. מה שהשתנה זה דבר אחד, רק התאריך השתנה. שום דבר לא השתנה. התאריכים משתנים, הימים שמשתנים והכל נשאר אותו דבר. אני מבקר, לצערי, בבתי ספר באיסוף תרומות לנזקקים ובהפסקות, אני אומר לכם שזה סכנת נפשות – ומוטי, אל תבוא כראש עיר, תבוא במפתיע ותכנס לבי"ס כזה. הגב' חנה אני גם מזמין אותך – אני לא צריך להזמין אותך, את אחראית על כל הנושא ויש לך הרבה כוח לעשות דברים. אני יודע. מוטי ששון: אגב, אנחנו עושים את זה גם בלי להודיע.

עמוס ירושלמי: ואני אומר לך שזה סכנת נפשות. ואב הבית, לא אחד ולא שנים ולא שלוש, אמרו לי 'עמוס, אנחנו רק רוצים שהיום הזה ייגמר ושלא יקרה אסון פה'.

ואני אומר לכם, לא בגלל שאני בא פה לנגח או להרוס,

אריק מולה: מה אתה מציע?

עמוס ירושלמי: אני אגיד לך מה, אני לא מציע. אני רק יכול להגיד את מה שאני רואה בעיניים, ומה שאפשר לתקן – אם אפשר לתקן. בגלל זה, שאלת שאלה נכונה, אין לנו שום תוכנית. ובכלל, בכל המדינה הזאת איפה שאתה הולך, שום דבר, הכל הולך על מי מנוחות. אין פה תוכנית שאתה יכול לבוא ולומר, בוא נתקן את הנושא של חד-הוריות. של נשים ש- במקרה ברחוב הזה נרצחו במשך

שלוש שנים, שתי נשים. לא אחת. אחת שחטו אותה ליד אמא שלה, ועכשיו עם ה-7 ילדים – היום הייתי פעמיים שם, אין להם בגדים לחורף לילדים האלה. אני אומר לך, אלוהים רצה וימית 2000 היו היום חיילים (הזמינו 150 חיילים, אני לא יודע כמה), צלצלו אלי 'עמוס, בוא תיקח'. ישר העברנו את זה משם אליהם. מה אני רוצה להגיד לך, מוטי כל הנושא החברתי, עם כל הרציחות וכל מה שקורה, זה הכל בגלל הנושא החברתי. הכל בגלל רעב בבית, הכל בגלל- האתיופים האלה זרקו אותם, אף אחד לא מסתכל עליהם. לא רואים אותם בכלל.

מוטי ששון: אתה יודע שהיא חזרה מטיוול של גני הרווחה, האמא?

עמוס ירושלמי: מוטי, אני לא יודע מאיפה היא חזרה, (מדברים יחד) אני רוצה להגיד לך, שאם האמהות האלה- לא רק אתיופיות, אצלם לרצוח זה לפעמים דבר- הם באו ממדינה עם מנטאליות שונה, הם באו לפה, זרקו אותם לתוך הר געש. הם לא יודעים לשחות אפילו, הם לא יודעים שום דבר. אתה יודע מה, יותר מזה, מגיעים אלי הרבה קשישים שמבקשים להיכנס למועדוניות ולמועדוני קשישים. אין להם מקום. (מדברים יחד) זברלו, אתה תפסיק לעשות ככה. וזה לא פייר, למה אתה אל תשכח מאיפה באת אתה. אני אגיד לך למה. כשמדברים על תקציב של קרוב למיליארד שקל ולא נותנים את הדעת על הנושאים האלה,

חיים זברלו: (צועק) 93 מיליון שקל לרווחה, מה אתה רוצה?

יוליה מלינובסקי: תירגע, זברלו. זה לא תיאטרון, טעית.

עמוס ירושלמי: תירגע זברלו, יש ילדים שאין להם שיניים בפה, בגלל שהם לא יכולים להגיע לרופא והתור הוא ארוך. עד שהם מגיעים, הסתימות לא תופסים להם בכלל. על מה אתה מדבר? אתה חי במשרד שלך עם כל הטלפונים, ולך תסדר להוא- זה לא זה. יגיעו לפשע, יגיעו לסמים, יגיעו לכל מיני מקומות. שתדע לך. העיר הזו, כמו כל המדינה – אני לא בא להגיד שהעיר הזו היא מיוחדת במינה והכל לא טוב. יש בה הרבה דברים טובים, אבל יש הרבה דברים שאפשר לתקן אותם. והגב' חנה הרצמן, שאת אישה חזקה, שיש לך הרבה כוח, אני

ביקשתי ממוטי כמה פעמים 'בוא איתי להסתובב. אני אראה לך דברים שאתה לא ראית בחיים שלך'. אני מבקש ממך, תבואי אלי, תראי דברים, ותאמיני לי שאח"כ תשבו בנושא הבא של התקציב, את תראי אחרת את הכל. אני לא מדבר סתם, אני מדבר דברים שכואבים. דברים שאני חי איתם יומיום. אני עובר אותם יומיום. יותר מזה, באה אמא אחת וספרה לי שהיו מעשים מגונים באיזה ביי"ס. אני לא עשיתי מזה סיפור. אני בדקתי את זה ואני גם לא רוצה לדבר על זה עכשיו. מה שאני רוצה להגיד לכם, יש הרבה דברים שמגיעים אלי שמועות אבל אני לא הולך לחפש אותם ואני לא הולך 'להשחיר' את פני העיר. יש הרבה דברים שאני יודע, אבל אני לא מדבר עליהם. לא יתכן שארבעת הילדים האלה שהאמא שלהם נרצחה, ישבו 'שבעה' עם המשפחה ובשעה 3 יקחו אותם לצהרון, ויבקשו מהמטפלות שם 'תכניסו אותם, את המסכנים הילדים האלה, אין להם איפה להיות'. זה לא ככה. ובעיתון השקמה כתוב 'הרווחה מטפלת בכל העניינים'. איזה עניינים? מוטי על מה אתה מדבר? 90% לא נכון. הם באים לעזור, אבל בטיפה. חכה, עוד לא מצאו להם מקום. ימצאו להם מקום, הם לא יודעים איפה בדיוק. היום הילד יוסי, אומר לי 'עמוס, אני לא יודע לאן אני אלך, אני לא יודע מי יקח אותי, אני לא יודע איזה אמא תטפל בי.

מוטי ששון: עמוס, זה נושא מאוד מקצועי, טעון, רגשי, לא פשוט. אתה חושב שהרווחה יכולה להחליט ככה, שילדה בת 22 שיש לה שני ילדים, תיקח על עצמה לטפל בכל האחים שלה? זה כל כך פשוט בעיניך? אולי היא לא מתאימה לגדל, אולי היא לא מסוגלת. בוא תשאיר את הדברים הטעונים האלה, תשאיר אותם לאנשי המקצוע, ותאמין לי, הם עושים עבודה יוצאת מן הכלל. עזוב, אתה מטיל דופי בעובדי הרווחה ואני אומר לך, שמעתי כל מיני דברים – ולא במקרה הזה, במקרה אחר – שאין שום דבר. ובאתי אני אישית לאותו בית, ברח' ארבע ארצות שאתה מדבר עליו, לפני כמה שנים והבית היה מלא מכל טוב, ובני המשפחה טענו ברדיו שאין להם מה לאכול. ואני אישית נסעתי לשם. תעזוב, אני אומר לך שהרווחה מטפלת עם כל הלב המשפחה הזאת, אל

תטיל בהם דופי. **(מדברים יחד)** אתה עושה עבודה, תבורך. אל תטיל דופי באחרים.

עמוס ירושלמי: אבל אני רוצה להגיד לכם, שבנושא החברתי יקום גוף, שאתה תעמוד בראשו או שחנה תעמוד, שיהיה כוח משקל שיטפלו בדברים האלה. ולמה שלא תהיה חולון, כעיר שהיא משגשגת והתקציב תמיד מאוזן ונראה טוב. אתה תהיה הראשון שתפתח את זה. למה שלא- תקבל עוד פרס אחד.

מוטי ששון: אומר לך זברלו כמה מוציאים על הרווחה? 93 מיליון שקל מוציאים על הרווחה. ורק החלק של העירייה, זה קרוב ל-30 מיליון.

עמוס ירושלמי: אני לא מדבר על הדברים האלה. אני מדבר על דברים שלא רואים אותם ולא שומעים עליהם ולא יודעים מהם שום דבר. אני מדבר שצריכה לקום ועדה שתבדוק לגופו נושאים מסויימים, רגישים, פחות רגישים, יותר רגישים. אנחנו יכולים להציל הרבה נפשות. אתם לא מבינים מה אנחנו מדברים. הילדים האלה, פתאום אתה שומע שילד בן 15 רצח ילדה. למה הוא רצח? למה אין לו מה להפסיד בחיים, הוא ראה את הכל שחור. אתם לא קולטים את זה, אתם אטומים בדברים האלה. **(מדברים יחד)** אני אומר, התקציב הזה הוא תקציב ענק, **(מדברים יחד)** אתה יודע מה, יש ילדים שאתה אומר להם פסטיגל, הם קופצים לשמים. מה פסטיגל, מה זה, איך הגעת לשם. אני רוצה להגיד לך מוטי, עם כל הכבוד שהעיר הזו נראית על פני השטח יפה, ולמטה יש הרבה דברים לא כל כך יפים, ולא כל כך נעימים ויכול להיות שאתם צודקים, יש הרבה אנשים שלא רואים את הדברים האלה. הלוואי שאני הייתי יכול לברוח מהדברים האלה ולא לראות אותם.

שמואל ברטנשטיין: אני מצטרף לדברים שנאמרו פה בעניין רווחה. אני רק רוצה, בשביל לאשש את הדברים האלה, להפנות אתכם לעמוד האחרון בחוברת הצבעונית ושם, למרות שאתה מתגאה בסכומים הגדולים שהעירייה מסבסדת את תקציבי הרווחה, אז יש שם טור שאתם ציינתם אותו, שבעשר שנים האחרונות האחוז של הסבסוד הזה מתוך התקציב הכולל של העירייה, הוא הולך וקטן. זה שאתה כל שנה מגדיל, בסדר. הכל גדל במדינה. העיר גדלה,

התקציב של העיר גדל, הסבסוד של העירייה ברווחה לפי הנתונים שמוצגים כאן, הולך וקטן כל הזמן. אפשר להציג תמיד את החצי כוס מלאה, חצי כוס ריקה, אבל זה לא כל כך ורוד כמו שאתה מנסה להראות את זה. אריק מולה: באותה עמודה בצד שמאל, יש 174 אלף שקל ל... ועוד 158 לשנת-

(מדברים יחד)

יצחק וידבסקי: לא, אתה לא צודק גם בהצגה. אם יש לך היום אוכלוסיה מסויימת- שמואל ברטנשטיין: אני מבקש שתענו לי בסוף-

יצחק וידבסקי: לא, שמואל, אבל אתה מציג את זה לא טוב.

שמואל ברטנשטיין: אני מקריא מהנתונים שלכם. 1998 היה 69 מיליון שקל, ההכנסות היו רק 43 והסבסוד היה 25 מיליון, שזה סה"כ מתוך ההוצאה הכללית של העירייה, היה 3.8%. 2007 הכל גדל, ההוצאות גדלו, ההכנסות ממשרדי ממשלה גדלו, ההוצאות של העירייה גדלו. אבל האחוז של ההוצאה הזו מתוך סה"כ התקציב - קטן. עכשיו, יש לי הערה קצת לגזברות בכל זאת, למרות שאנחנו לא אוהבים את זה. ספר התקציב הוגש לנו לא בצורה שעושה לנו את החיים קלים לעיין בו ולבדוק או לבקר, או סתם ללמוד דברים. למשל מחלקת התנועה עברה ממינהל תשתיות למינהל הנדסה. אז היא מופיעה עכשיו במינהל הנדסה. אחוז השינוי- אין הפניה, אין רמז. לעומת זה אחוז השינוי, היו יכולים לעשות אחוז השינוי כמה שהוא השתנה 0.5%, 2%. כתוב: אפס אחוז שינוי. כאילו נולד פה עכשיו סעיף חדש לחלוטין, ולא כך הוא. זה לא דוגמא יחידה. זה איזושהי מחלקה מסויימת. אבל סעיפים בודדים שהועברו מסיבות כאלה ואחרות ממקום למקום, לא נתנו לנו רמז איפה לרדוף אחריהם, ואנחנו צריכים לרדוף אחריהם. נדמה לי שגם עניין שולי מופיע ביותר משורה אחת, ותלוי על איזה שורה אתה נופל. עכשיו, אני רוצה להתחיל מאיזושהי דוגמא קטנה, קצת בפרוטרוט, ואח"כ אני אסיים. יש פה את הסעיף שנקרא 'עיקור חתולים'. אני ביקשתי לפני כמה שנים להכניס אותו לתקציב (כשחשבתי שזה בכוחי) היתה התנגדות אינטנסיבית מאוד מ-2005 אבל הוא 2004 מתי שזה היה. וגם אני זוכר את משה רינת

שאמר אין בעיה, ניקח מהרזבה, וזה לא סיבה לא לאשר את התקציב בגלל כזה דבר וכו'. ב-2004 היתה הזדמנות לכל הרשויות בארץ – הנושא הזה היה ידוע לראש העיר כי כבר פנו אליו תושבים בעניין הזה, והיתה הזדמנות לקבל ממשרד הפנים- ולא קיבלנו.

מוטי ששון: מישהו הבטיח, אבל לא קיים. היה שר מסויים שלא שמר.

שמואל ברנטשטין: כ"ס קיבלה 120 אל שקל, מודיעין קיבלה שמונים אלף שקל, קריית ביאליק קיבלה 80 אלף ש. רעננה קיבלה 80 אלף שקל. אנחנו לפי הקנה מידה הזה, היינו יכולים בקלות לקבל 100 אלף שקל רק לצורך העניין הזה. הפסדנו. למה הפסדנו? כי היו כמה קריטריונים שכנראה לא עמדנו בהם. אחד מהם שצריך להיות רצון, מודעות וכוונה. אז בסדר, עשינו את זה, זה היה הרקע איך גם בניהול תקציבי מאוזן, מדויק ואחראי כמו שאתה נוהג בו, גם כן יש פיקשושים והפסדי כספים שהלכו ואפשר להגיד במקרה הזה, לפח. אבל נושא העיקור של חתולים, אני רוצה להפנות את תשומת ליבכם, שהתקציב שיועד לעניין הזה, יכול לרדת לטמיון גם כן, תקציב של 70 אלף שקל שהוקצב בשנה החולפת ומוקצב עכשיו בתקציב שאנחנו מדברים עליו – יכול לרדת גם כן לטמיון, אם הוא יישאר בסדר גודל כזה שהוא לא יהיה אפקטיבי. יש בעיר מעל 10 אלפים חתולים, אולי עשרות אלפי חתולים. אם כל שנה יטפלו ב-400 חתולים כמו שעשו השנה, אז זה כאילו לא עשינו שום דבר, חבל על העבודה. צריך להחליט, או שאנחנו עושים משהו, שנוכל אח"כ לסמן, להתגאות בזה שעשינו-

מוטי ששון: אנחנו נבחן את זה, ונראה לאור הנסיון-

שמואל ברנטשטין: בסדר, אני חזרתי על זה פה. עכשיו אני רוצה לדבר קצת, ברשותכם, באופן כללי. לדעתי אתה מנית כמה בשורות בענייני חינוך, תקציבים נוספים בענייני חינוך שאתה מקציב בתקציב הזה במיוחד: תגבור של החינוך, זה גם לא השנה הראשונה שאתה עושה, ואמרת גם שאנחנו מתוקצבים יחסית- בנוסף לתקציב של משרד החינוך ואולי הכי הרבה בארץ, פר תלמיד.

מוטי ששון: אולי מת"א לא בטוח. אבל אני לא יודע, מתפרסמים נתונים-

שמואל ברטנשטיין: אבל אני אומר לך, יש כל מיני נתונים שמתפרסמים לגבי ההוצאות, שאני לא יודע איך הם עושים את התחשיב שלהם. אני יכול לומר לך מהנתונים שיש לי, מהספר, אני יכול לדבר. רק מהספר. יש כל מיני גורמים שמפרסמים נתונים אחרים. לא יודע איך הם עושים את זה.

שמואל ברטנשטיין: אבל מה שרציתי להגיד בהמשך של המשפט הזה, זה שההשקעה המרובה שאנחנו משקיעים בחינוך, ואנשים דיברו פה על החשיבות של החינוך, ובעצם לא צריך אפילו להגיד את החשיבות של החינוך, כי זה ברור. היא לא נושאת את התוצאות המקוות. אנחנו דיברנו בזמנו על תגבור בשביל להשיג תוצאות משופרות בבגרויות, אנחנו לא הגענו עם ה- עם ההשקעות שלנו הם מהצמרת הארצית, אנחנו לא הגענו לצמרת הארצית בתחומים האלה.

מוטי ששון: למה, חכה תראה. עפ"י הנתונים שיתפרסמו השנה, לפי הערכה של מינהל החינוך מדובר השנה על גידול משמעותי.

שמואל ברטנשטיין: אז השנה שעוד אין לנו את הנתונים- אני אשמח לכל דבר חיובי, אבל אנחנו כבר כמה שנים עושים את התגבור הזה ואנחנו לא רואים את התוצאות.

מוטי ששון: בסדר, אבל תראה, זה השקעה לטווח ארוך בחינוך. אם אני אתגבר מקצועות כמו הבנת הנקרא או אוריינות, ואני מתחיל להשקיע בכיתות ז', ח', ט' אתה לא תראה את התוצאות עכשיו. זה לוקח שנים. חינוך זה תהליך שלוקח הרבה מאוד שנים וצריך הרבה מאוד סבלנות. אז יש לי את הסבלנות, אנחנו משקיעים את הכספים האלה, ואני אומר לך אני מרוצה מכל מה שקורה במערכת החינוך היום בחולון. האם אני חושב שצריך להשקיע יותר? תמיד אפשר להשקיע יותר. אין לזה סוף.

שמואל ברטנשטיין: מה שאני אומר, אולי לא הכל נעשה בדרך האופטימאלי. עכשיו, גם בדברים שלך בפתיח, נדמה לי ששמת לב שאתה מצד אחד הפרדת בין חינוך פורמאלי לחינוך לא פורמאלי אבל באיזשהו מקום בסוף סיכמת את שניהם ביחד וכמה העירייה מוסיפה על התקציב שהיא מקבלת מהממשלה. וזה בכלל כאילו קצת הטעיה בגדול, כי באמת מה שהזכירו פה חברי, המוזיאון

של הקריקטורות וגם המוזיאון של עיצוב והמוזיאון של הבובות, דברים שהתרומה שלהם לחינוך- הם במקרה נמצאים תחת חינוך בלתי פורמאלי. זה רק בגלל שלא מצאת סעיף אחר לשים בהם.

מוטי ששון: למה? ההגדרה שלהם. מה זה תרבות? זה חינוך לא פורמאלי. מה זה ספריה?

זה לא פורמאלי? בהגדרה, זה לא אני קבעתי את ההגדרה.

שמואל ברטנשטיין: בסדר, אבל אני רואה הבדל בין ספריה לבין דברים כמו שחברי מנו,

מוזיאון ועוד מוזיאון שבסדר, אתה יכול להגיד שאני חובב אומנות אבל

הדברים יוצאים מפרופורציה, ככה זה נראה, ואני חושב שיותר ויותר אנשים

חושבים ככה. אז ההשקעות האלה במוזיאונים שזה כמה מיליונים לכל אחד,

אז אתה אח"כ אומר שתוקצב המחלקה לנוער ב-1.2 מיליון שקל, את זה

אתה אומר באותיות גדולות ובהבלטה. יש עוד דברים שאתה בוחר להגדיל

בצורה שנראית לי מלאכותית במידה רבה, ומתוך השנתון הסטטיסטי,

תאמין לי, קראתי אותו אני חושב, עם זכוכית מגדלת, למצוא שם שבקבוצת

גיל מסויימת- דווקא בקבוצה הזו יש איזשהו גידול בפיפס, מספר הילדים

לאורך השנים, מספר התלמידים הולך וקטן; מספר הילדים בגני ילדים לא

גדל; מספר הילדים בבתי ספר יסודיים לא גדל – או קטן. אז תאמין לי, אני

לא יודע מה מצאתם שמה, וכל זה בעצם, אלי, אני זוכר משנה שעברה- כן,

וחלק גדול זה ש"ס. גם תרבות, דרך אגב, בעניין של תרבות הזכירו כאן ידידי

ורעי, חברים שלי מש"ס, על הפעולות התרבותיות הגדולות שהם עשו. לעניות

דעתי, חלק מהפעולות שנכנסות בתקציב של תרבות שלהם, תורנית, עושות

שם לא טוב לחולון כעיר תרבות. ההרצאות של אמנון יצחק ושותפיו ודומיו-

מוטי ששון: אתה יכול למנוע בעדו להופיע?

שמואל ברטנשטיין: אני לא יכול למנוע, אבל לכתוב את זה בסעיף תקציבי כאילו אנחנו

מחזקים את התרבות? אתה מדרדר את התרבות. **(מדברים יחד)** הוא גזען

בהרצאות שלו, הוא מסית והסגנון שלו בהחלט לא תרבותי. **(מדברים יחד)**

וגם הרב עובדיה יוסף, התנער ממנו בשנים מסויימות. **(מדברים יחד)**

והשורה התחתונה, אדוני ראש העיר, היא גם השורה הראשונה: שאנחנו

אולי חושבים שהצלחנו לשנות את התדמית של העיר בצורה משמעותית, ואם שואלים אנשים הם אומרים שאולי באמת חולון נחשבת היום לעיר טובה בהרבה מובנים, אבל כשמסתכלים על מרשם האוכלוסין או על השנתון הסטטיסטי, אנחנו רואים שאין פה נהירה של אזרחים שרוצים לגור בחולון ומספר התושבים בעיר חולון אפשר להגיד, מתחילת כהונתך כראש עיר, דורך במקום. מה שלא היה לפני זה כל השנים. **(מדברים יחד)**

מוטי ששון: אמרתי לך, מספר נפשות פר משפחה הולך וקטן. היה 4 פסיק משהו, שמואל ברטנשטיין: אבל האוכלוסיה במדינת ישראל גדלה, יש ערים שגדלו ובחולון-

מוטי ששון: מה זה קשור? יש לי יותר יחידות דיור, יש לי יותר בתי אב. **(מדברים יחד)** שמואל ברטנשטיין: מה יחידות דיור, אנחנו מדברים על בני אדם.

מוטי ששון: ענית את התשובה. זה לא מעניין אותך כמה בתי אב יש. בתי אב זה

(מדברים יחד)

שמואל ברטנשטיין: ב-13 שנים שמוטי ששון ראש עיר, האוכלוסיה גדלה מ-162 אלף-

(מדברים יחד)

מוטי ששון: אשדוד, ב"ש, ראשלי"צ, פי"ת, נתניה, 50 ומשהו אלף דונם – אתה מדבר על 19 אלף דונם. מה אתה משווה בכלל? שם בונים. **(מדברים יחד)**

שמואל ברטנשטיין: לחברים שלי, כמה ילדים שיש להם, חלק גדול מהם לא נשארים לגור בחולון. זה הראיה. **(מדברים יחד)** לקחתי חוברת מ-86 של עיריית חולון, פה כתוב שמספר התושבים בחולון – אני מניח שהיתה ספירה לא מדוייקת, היום הרבה יותר מדוייקת – כתוב מספר התושבים היום, ב-86, 165 אלף תושבים.

מוטי ששון: אז אתה שואל אותי מה היה המספר הנכון? לא היה 165 אלף. **(מדברים יחד)** שמואל ברטנשטיין: במספר הלידות לבד, אם היו נשארים בחולון, כבר היינו יותר מ-166 שאנחנו נמצאים עכשיו. עוד הערה אני רוצה להגיד, אני לא יודע אם זה בסדר או לא. ב-2005 **(מדברים יחד)** יש לי טענה במובן מסויים לחנה, כי זה הבייבי של חנה נחשב, זה הנושא של הינשולים. אני זוכר שאת כל הינשולים בעיר – 50 או 60 תקצבנו וקנינו ב-150 אלף שקל בזמנו. ב-2005 אושר תקציב של

תחזוקה של 30 אלף שקל לינשולים. בביצוע בפועל אני רואה, (מדברים יחד) השקיעו 73 – ב-2005 השקיעו 73 אלף שקל בתיקון הינשולים. זה חצי מהתקציב של כל הינשולים שהיה מלכתחילה. וכל שנה אתם מבקשים עוד 50 אלף שקל בשביל לתחזק את הינשולים. נראה לי שאיבדנו פרופרוציה גם בעניין הזה.

מוטי ששון: תודה רבה. מי בעד אישור התקציב לשנת 2007?

נערכת הצבעה:

בעד: 11

נגד: 4

נמנעים: אין

התקציב אושר.

ה ח ל ט ה: התקציב לשנת 2007 אושר.

מוטי ששון: תודה רבה, הישיבה נעולה.

הישיבה נעולה.

מוטי ששון

ראש העיר

נתי לרנר

ע/ראש העיר

תקציב 2007